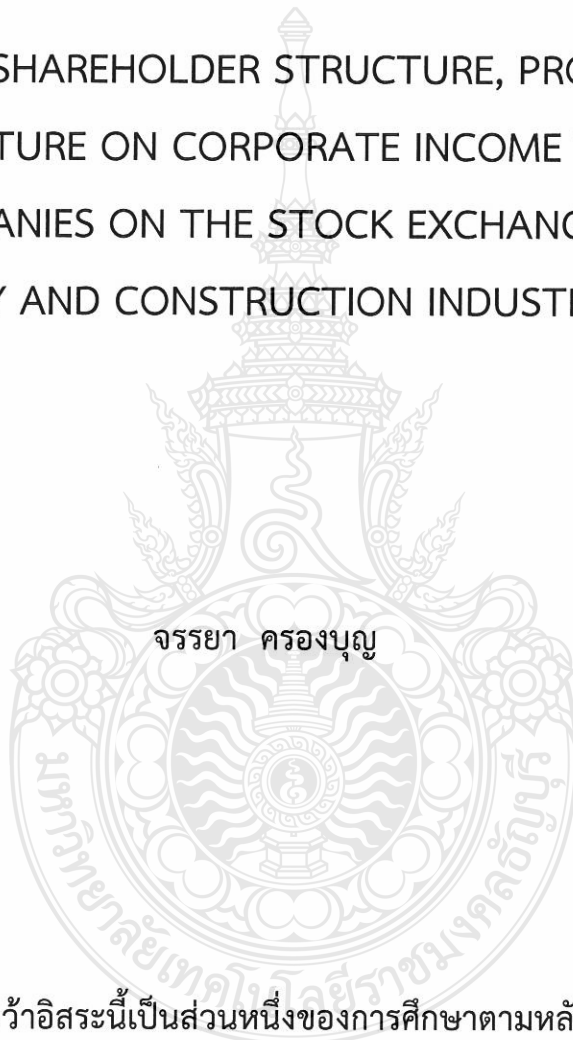

โครงสร้างผู้ถือหุ้น ความสามารถในการทำกำไร และโครงสร้างเงินทุนที่มีผล
ต่อการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย : กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

THE EFFECTS OF SHAREHOLDER STRUCTURE, PROFITABILITY AND
CAPITAL STRUCTURE ON CORPORATE INCOME TAX PLANNING
OF LISTED COMPANIES ON THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND
: PROPERTY AND CONSTRUCTION INDUSTRY GROUP

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการบัญชี
คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

โครงสร้างผู้ถือหุ้น ความสามารถในการทำกำไร และโครงสร้างเงินทุนที่มีผล
ต่อการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย : กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

จรรยา ครองบุญ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการบัญชี
คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นงานวิจัยที่เกิดจากการค้นคว้าและวิจัย ขณะที่ข้าพเจ้าศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ดังนั้นงานวิจัยในการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ถือเป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และข้อความต่างๆในการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่มีการคัดลอกหรือนำงานวิจัยของผู้อื่นมานำเสนอในชื่อของข้าพเจ้า

This independent study consists of research materials conducted at Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Thanyaburi and hence the copyright owner. I hereby certify that this independent study does not contain any forms of plagiarism.

จรรยา ครองบุญ.....

๑

(นางสาวจรรยา ครองบุญ)

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ

โครงสร้างผู้ถือหุ้น ความสามารถในการทำกำไร และโครงสร้างเงินทุน
ที่มีผลต่อการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย : กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
The Effects of Shareholder Structure, Profitability and Capital
Structure on Corporate Income Tax Planning of Listed
Companies on the Stock Exchange of Thailand: Property and
Construction Industry Group

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวจรรยา ครองบุญ

วิชาเอก

การบัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุสุมา คำพิทักษ์, ประ.ด.

ปีการศึกษา

2563

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์พนารัตน์ ปานมณี, Ph.D.)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภา ทองคง, ประ.ด.)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุสุมา คำพิทักษ์, ประ.ด.)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติการค้นคว้าอิสระฉบับนี้

เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาถรพี ตันโช, ประ.ด.)

วันที่ 5 เดือน เมษายน พ.ศ. 2564

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	โครงสร้างผู้ถือหุ้น ความสามารถในการทำกำไร และโครงสร้างเงินทุนที่มีผลต่อการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
ชื่อ - นามสกุล	นางสาวจรรยา ครองบุญ
วิชาเอก	การบัญชี
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤษมา คำพิทักษ์, ปร.ด.
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา โครงสร้างผู้ถือหุ้น ความสามารถในการทำกำไร และโครงสร้างเงินทุน ที่มีผลต่อการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ยกเว้นบริษัทในลักษณะกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ วิธีการศึกษาใช้ข้อมูลทุติยภูมิซึ่งรวบรวมจากงบการเงิน แบบแสดงรายงานข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปี ระหว่างปี พ.ศ. 2560 – พ.ศ. 2562 จากระบบข้อมูลตลาดหลักทรัพย์บนอินเทอร์เน็ต จำนวนข้อมูล 84 บริษัท รวม 237 ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการศึกษา พบว่า 1) โครงสร้างของผู้ถือหุ้นของบริษัทที่มีผู้ถือหุ้นแบบครอบครัวมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการวางแผนภาษี และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีอิทธิพลเชิงลบต่อการวางแผนภาษี 2) โครงสร้างของผู้ถือหุ้นของบริษัทที่มีผู้ถือหุ้นแบบครอบครัวและโครงสร้างเงินทุนของบริษัทที่มีแหล่งเงินทุนมาจากการกู้ยืมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการวางแผนภาษี และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีอิทธิพลเชิงลบต่อการวางแผนภาษี และ 3) โครงสร้างเงินทุนของบริษัทที่มีแหล่งเงินทุนมาจากการกู้ยืมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการวางแผนภาษี ส่วนอัตราผลตอบแทนต่อยอดขายมีอิทธิพลเชิงลบต่อการวางแผนภาษี

คำสำคัญ: การวางแผนภาษี โครงสร้างผู้ถือหุ้น ความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างเงินทุน อัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริง

Independent Study Title	The Effects of Shareholder Structure, Profitability and Capital Structure on Corporate Income Tax Planning of Listed Companies on the Stock Exchange of Thailand: Property and Construction Industry Group
Name - Surname	Miss Janya Krongboon
Major Subject	Accounting
Independent Study Advisor	Assistant Professor Kusuma Dampitakse, Ph.D.
Academic Year	2020

ABSTRACT

The objectives of this independent study were to investigate the effects of shareholder structure, profitability, and capital structure on corporate income tax planning (CITP) by listed companies on the Stock Exchange of Thailand in the Property and Construction Industry Group.

The samples were listed companies operating in the real estate and construction industries. Property funds and real estate investment trusts were excluded from sampling. The study used secondary data collected from financial statements, form 56-1 and annual reports issued during 2017 to 2019 from the Set Market Analysis and Reporting Tool (SETSMART) on the Internet. The data was collected from 84 companies giving a total data set of 237 values. The statistics used to analyse the data were descriptive and multiple regression analysis at the statistically significant level of 0.05.

The results revealed that, for listed companies operating in the real estate and construction industries, 1) family shareholder structure had a positive impact on CITP whereas return on assets had a negative impact on CITP, 2) family shareholder structure and capital structure had positive effects on CITP while return on equity had a negative effect on CITP, and 3) capital structure positively affected CITP but return on sales negatively affected CITP.

Keywords: tax planning, shareholder structure, profitability, debt ratio, effective tax rate

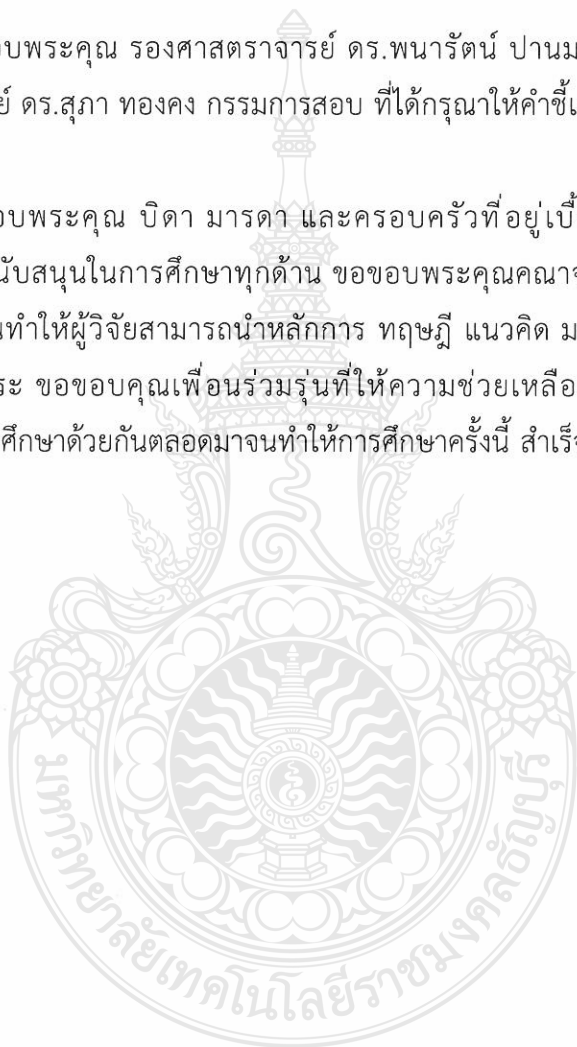
กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุสุมา ดำพิทักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำปรึกษา ชี้แนะ และสละเวลาในการตรวจสอบความถูกต้อง ตลอดจนให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ จนสำเร็จ จึงกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พนารัตน์ ปานมณี ประธานกรรมการสอบและผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภา ทองคง กรรมการสอบ ที่ได้กรุณาให้คำชี้แนะเพิ่มเติมทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัวที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ ที่ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในการศึกษาทุกด้าน ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้จนทำให้ผู้วิจัยสามารถนำหลักการ ทฤษฎี แนวคิด มาประยุกต์ใช้และอ้างอิงในการศึกษาค้นคว้าอิสระ ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำ รวมทั้งร่วมทำกิจกรรมทางการศึกษาด้วยกันตลอดมาจนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

จรรยา ครองบุญ

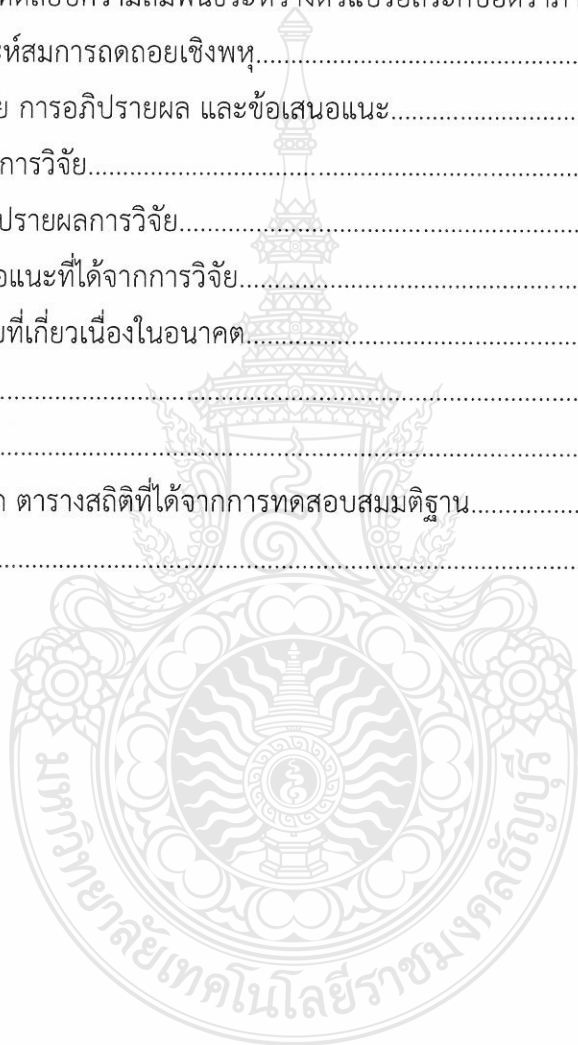

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญภาพ.....	(9)
บทที่ 1 บทนำ.....	10
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	10
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	12
1.3 สมมุติฐานการวิจัย.....	12
1.4 ขอบเขตการวิจัย	12
1.5 คำจำกัดความในการวิจัย.....	12
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย	14
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	14
บทที่ 2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนภาษีอากร.....	15
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับโครงสร้างผู้ถือหุ้น.....	20
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไร.....	20
2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการโครงสร้างเงินทุน.....	21
2.5 การจัดกลุ่มและกฎหมายภาษีในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง.....	22
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	31
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	31
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	36
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา.....	36
4.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยวิธีสหพันธ์เพียร์สัน.....	38
4.3 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับอัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริงโดย วิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ.....	39
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	46
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	46
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย.....	47
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	48
5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต.....	49
บรรณานุกรม.....	50
ภาคผนวก.....	54
ภาคผนวก ก ตารางสถิติที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน.....	55
ประวัติผู้เขียน.....	67

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 สรุปผลการศึกษาในอดีตจากการทบทวนวรรณกรรม.....	28
ตารางที่ 3.1 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	31
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างแยกตามหมวดธุรกิจ.....	36
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง อัตราส่วนทางการเงิน และขนาดบริษัท.....	37
ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์เพียร์สัน กลุ่มที่ 1 (Pearson Correlation Coefficient)....	38
ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์เพียร์สัน กลุ่มที่ 2 (Pearson Correlation Coefficient)....	38
ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์เพียร์สัน กลุ่มที่ 3 (Pearson Correlation Coefficient)....	39
ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการถดถอยของอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง Model ROA ด้วยวิธี Enter.....	39
ตารางที่ 4.7 ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่ออัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง Model ROA.....	40
ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการถดถอยของอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง Model ROE ด้วยวิธี Enter.....	41
ตารางที่ 4.9 ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่ออัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง Model ROE.....	42
ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการถดถอยของอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง Model ROS ด้วยวิธี Enter.....	43
ตารางที่ 4.11 ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่ออัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง Model ROS.....	44

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย14

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้างเป็นหนึ่งในภาคการผลิตที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย (ชาครีย์ อักษรถึง และ คธาฤทธิ สีทธิกุล, 2559) มีส่วนในการขับเคลื่อนการเติบโตของเศรษฐกิจของประเทศ เป็นอุตสาหกรรมที่ให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่าจึงเป็นที่สนใจในการลงทุน แต่เมื่อเกิดสถานการณ์โควิด-19 ทำให้อุตสาหกรรมฯ ได้รับผลกระทบจากต้นทุนการก่อสร้างที่มีความจำเป็นจากมาตรการเชิงป้องกันเพื่อลดการแพร่ของโรคระบาด เพื่อปรับตัวในการทำงานทำให้ต้นทุนที่เกิดจากการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น เช่น ค่าเดินทางคนงาน ค่าที่พัก และอุปกรณ์ป้องกัน ตั้งแต่ มีนาคม 2563 จนถึงปัจจุบัน ปี 2564 การยับยั้งการแพร่ระบาดยังทำให้เกิดความผันผวนของราคาวัสดุก่อสร้าง เกิดจากสถานการณ์ขาดแคลนแร่เหล็ก (Supply shortage) ต้นทุนการก่อสร้างจึงมีการปรับตัวสูงขึ้น (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2563) ผู้ประกอบธุรกิจในปัจจุบันจึงต้องประเมินสถานการณ์เพื่อเตรียมกระแสเงินสด และการวางแผนแนวทางการทำงานในรูปแบบใหม่เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มกระแสเงินสดในกิจการ

การลงทุนของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายหลักคือการทำกำไรสูงสุด และการสร้างความมั่งคั่งให้กิจการ เมื่อมีกำไรจากการดำเนินงาน ค่าใช้จ่ายที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้คือภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นภาระหน้าที่ของผู้มีกำไรที่ต้องชำระภาษีตามอัตราที่กฎหมายกำหนด ซึ่งจะทำให้ผลตอบแทนของผู้ประกอบธุรกิจลดลง ทางออกที่สามารถช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายภาษีของกิจการได้อย่างถูกต้อง คือ กิจการต้องมีการวางแผนภาษี เพื่อเป็นการเตรียมการในการเสียภาษี โดยกำหนดแนวทางปฏิบัติในการเสียภาษีให้เสียภาษีได้อย่างถูกต้อง ประหยัดภาษีได้สูงสุด โดยใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคล ใช้แตกต่างกันระหว่างเกณฑ์การรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายทางบัญชีและทางภาษี ซึ่งการวางแผนภาษีจะทำให้ อัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริง (Effective Tax Rate หรือ ETR) ลดลง รูปแบบการวางแผนภาษีที่กระทบต่อค่า ETR เป็นการวางแผนที่ทำให้กำไรทางภาษีลดลงโดยไม่ทำให้กำไรทางบัญชีลดลงด้วย (อัญพร ตันตยวรรณค์, 2552) บริษัทที่มีการวางแผนภาษีจะมีค่าอัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริงต่ำ (Hanlon, Mills & Slemrod, 2005) ทำให้สามารถแสดงผลกำไรหลังภาษีได้มากขึ้น ยังเป็นการบริหารจัดการภาษีเพื่อช่วยเพิ่มกระแสเงินสดให้แก่กิจการอีกด้วย การวางแผนภาษีควรทำอย่างรอบคอบ ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายภาษีกำหนด ป้องกันมิให้เกิดความเสียหายจากเบี้ยปรับเงินเพิ่ม และเป็นการรักษาชื่อเสียงของ

กิจการ กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจจึงคำนึงถึงความคุ้มค่าและความเหมาะสมที่จะใช้สิทธิประโยชน์จากการวางแผนภาษี จึงเกิดคำถามการวิจัยว่า “ผู้ประกอบการธุรกิจกลุ่มใดที่มีการใช้สิทธิประโยชน์โดยการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล”

การตัดสินใจกำหนดนโยบายและการวางแผนเป็นอำนาจของผู้บริหาร โครงสร้างผู้ถือหุ้นเป็นปัจจัยที่สำคัญและมีอิทธิพลในการกำกับดูแลกิจการ (La Porta et al., 2000) ในการบริหารธุรกิจ

โครงสร้างของผู้ถือหุ้นเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่นักลงทุนต้องพิจารณา โดยลักษณะโครงสร้างผู้ถือหุ้นจะมีความหลากหลาย (ศิลปพร ศรีจันเพชร, 2551) ผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหาร แต่ละแบบทำให้เกิดผลการดำเนินงานที่แตกต่างกัน ผู้บริหารในบริษัทที่มีโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจายตัว มักมีแรงจูงใจให้ทำการปรับแต่งตัวเลขและข้อมูลบัญชีในรายงานทางการเงินเพื่อที่ตนจะได้รับผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้นโดยไม่สนใจผลประโยชน์ของบริษัทและผู้ถือหุ้น ในขณะที่ผู้มีอำนาจควบคุมในโครงสร้างแบบกระจุกตัว มักสร้างรายการทางการเงินที่เป็นเท็จเพื่อการแสวงหาผลประโยชน์ภายในกลุ่มของตน (กรัณฐรัตน์ บุญญวัฒน์ และศักดา มาถนอวัฒน์, 2554)

โครงสร้างเงินทุนที่มีการก่อหนี้เพื่อการลงทุน (Project Finance) โดยจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อเป็นต้นทุนมีความสำคัญในอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่มีต้นทุนสูง การก่อหนี้ทำให้เกิดค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย ที่จะส่งผลต่อกำไรและภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล โครงสร้างเงินทุนที่ดีที่สุดจะสามารถทำให้บริษัทมีมูลค่าเพิ่มขึ้นจากการประหยัดภาษี (Modigliani & Miller, 1958)

อัตราความสามารถในการทำกำไรเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการประเมินศักยภาพของผู้บริหาร เป็นข้อมูลสำคัญที่ผู้สนใจโดยทั่วไปใช้เป็นหลักในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจในเรื่องการลงทุน ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องมีการจัดการ วางแผน และควบคุมเพื่อให้เกิดผลกำไรซึ่งจะแสดงข้อมูลออกมาในรูปแบบของงบการเงิน เมื่อนำมาวิเคราะห์จะทำให้เห็นถึงผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่แก่นักลงทุน

ดังนั้น การศึกษานี้จึงสนใจศึกษาโครงสร้างผู้ถือหุ้น ความสามารถในการทำกำไร และโครงสร้างเงินทุน ที่มีผลต่อการวางแผนภาษี ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และจะสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหาร และสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการพิจารณาและตัดสินใจวางแผนการลงทุน

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัยสมมติฐานการวิจัย

เพื่อศึกษารูปแบบของโครงสร้างผู้ถือหุ้นแบบครอบครัว ความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างเงินทุนที่ส่งผลทำให้เกิดการวางแผนภาษี ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

1.3 สมมติฐานการวิจัย

- H₁: โครงสร้างผู้ถือหุ้นกลุ่มครอบครัว มีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษี
- H₂: อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษี
- H₃: อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษี
- H₄: อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย มีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษี
- H₅: โครงสร้างเงินทุนของบริษัท มีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษี

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ใช้ข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิที่รวบรวมจากงบการเงิน ประจำปีของบริษัท และแบบ 56-1 จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการวางแผนภาษีจะศึกษา เฉพาะภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่านั้น โดยศึกษาโครงสร้างผู้ถือหุ้น และความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างเงินทุน กับการวางแผนภาษี ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ปี พ.ศ. 2560 – พ.ศ. 2562 รวม 237 ตัวอย่าง

1.5 คำจำกัดความในการวิจัย

การวางแผนภาษี (Tax Planning) หมายถึง การเลือกใช้วิธีการทางการเงินเพื่อให้ผู้เสียภาษีมีย ค่าใช้จ่ายภาษีน้อยที่สุด โดยเลือกวิธีการวางแผนภาษีที่ทำให้กำไรทางภาษีลดลง แต่ไม่กระทบกับกำไร ทางบัญชี (Hoffmann, 1961) และการวางแผนภาษีที่ทำให้กำไรทางภาษีลดลงแต่ไม่กระทบต่อกำไร ทางบัญชี วัดค่าจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate : ETR) โดยบริษัทที่มีการ วางแผนภาษีจะมีค่า Effective Tax Rate ต่ำ (Hanlon, Mills and Slemrod, 2005)

อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate: ETR) หมายถึง อัตราภาษีจริง ที่ผู้เสียภาษีเผชิญ โดยคำนวณจากจำนวนภาษีทั้งหมดที่จ่ายหารด้วยรายได้ทั้งหมดที่เป็นฐานในการเสีย ภาษี เป็นข้อมูลจากงบกำไรขาดทุน

โครงสร้างผู้ถือหุ้นแบบครอบครัว (Family Shareholder Structure) หมายถึง ผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมและตัดสินใจกระทำการใดๆ ในกิจการ มีโครงสร้างการถือครองหุ้นแบบครอบครัว (Family Firm) เกณฑ์ในการพิจารณาความเป็นครอบครัวจากนามสกุลและความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันของผู้ถือหุ้น เมื่อรวมกันไม่น้อยผู้ถือหุ้นที่ไม่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratios) หมายถึง อัตราส่วนที่ใช้วัดผลการดำเนินงานและความสามารถของกิจการในการทำกำไร โดยวัดจาก

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on Assets : ROA) หมายถึง การวัดประสิทธิภาพและผลตอบแทนจากการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ที่มีอยู่ว่ามีแนวโน้มอย่างไร ถ้าค่าที่ได้จากการคำนวณมีค่าสูงก็แสดงว่าบริษัทนั้นได้รับผลตอบแทนมาก ซึ่งจะทำให้ ความสามารถในการทำกำไรสูงขึ้น คำนวณได้จากกำไรสุทธิ/สินทรัพย์รวม $\times 100$

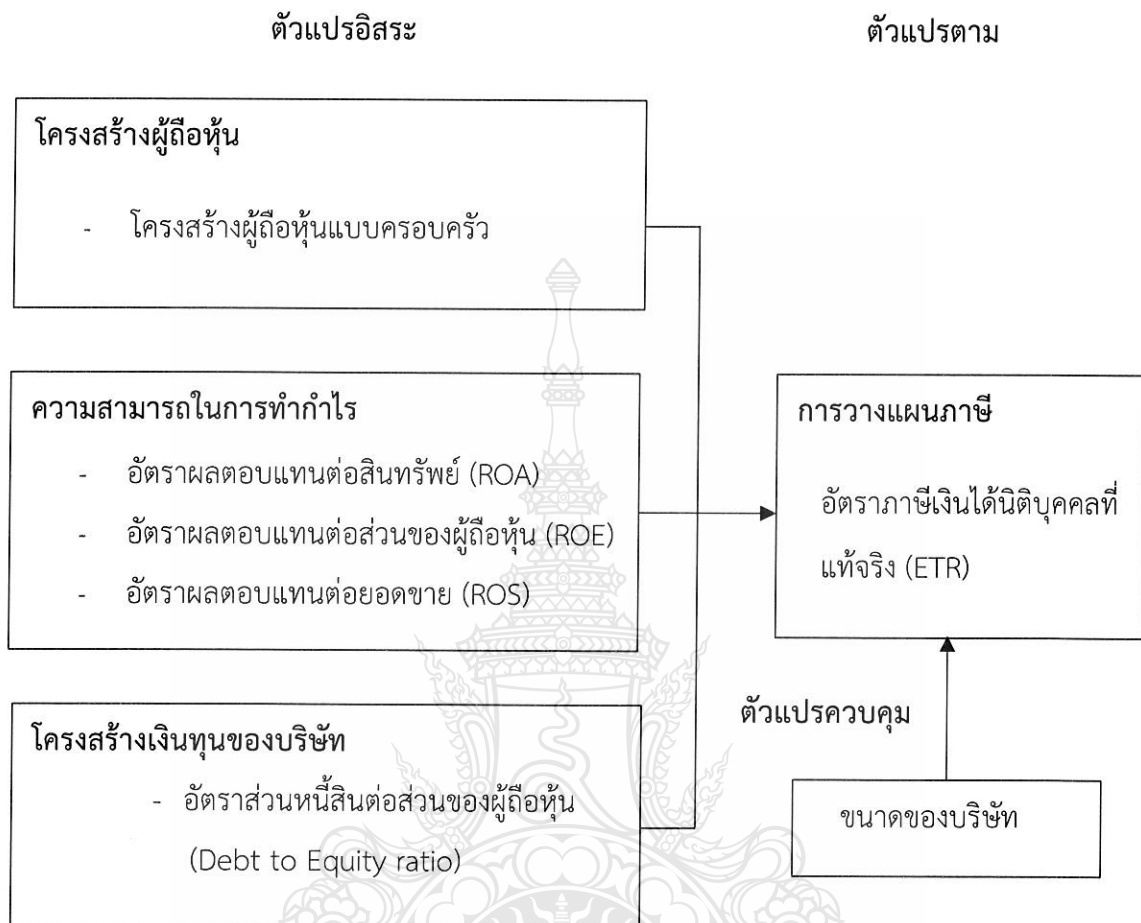
อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity : ROE) หมายถึง การวัดประสิทธิภาพในการทำกำไรจากส่วนของผู้ถือหุ้นแสดงถึงระดับผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทว่าอยู่ในระดับใด ค่าที่ได้จากการคำนวณมีค่าสูง แสดงว่าผลตอบแทนที่จะให้กับผู้ถือหุ้นมีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่สูง คำนวณได้จากกำไรสุทธิ/ส่วนของผู้ถือหุ้น $\times 100$

อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย (Return on Sales : ROS) หมายถึง อัตรากำไรจากการดำเนินงานที่ใช้ในการวัดประสิทธิภาพการดำเนินงาน คำนวณได้จากกำไรสุทธิ/ยอดขาย $\times 100$

โครงสร้างเงินทุนของบริษัท (LEV) หมายถึง เงินทุนระยะยาวของธุรกิจ เป็นอัตราส่วนที่บ่งบอกว่ากิจการมีหนี้สินทั้งหมดเป็นกี่เท่าของส่วนของผู้ถือหุ้น และทำให้ทราบความเสี่ยงทางการเงินของกิจการ หากมีค่าสูงกิจการจะมีความเสี่ยงมาก ศึกษาจาก

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt to equity Ratio) คำนวณได้จากหนี้สินรวม/ส่วนของผู้ถือหุ้น $\times 100$

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบปัจจัยที่มีผลทำให้เกิดการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นประโยชน์แก่นักลงทุนในการวิเคราะห์ข้อมูลงบการเงินของแต่ละกิจการ ในการประกอบการตัดสินใจลงทุนในธุรกิจ
2. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างผู้ถือหุ้น ความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างเงินทุน กับการวางแผนภาษี ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อบริษัทในการตัดสินใจกำหนดแนวทางด้านการวางแผนภาษี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การค้นคว้าอิสระ เรื่องโครงสร้างผู้ถือหุ้น ความสามารถในการทำกำไร และโครงสร้างเงินทุน ที่มีผลต่อการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ผู้ศึกษาได้ทำการค้นคว้าและนำเสนอแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปเป็นเครื่องมือในการวิจัยได้เป็นส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนภาษี
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับโครงสร้างผู้ถือหุ้น
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไร
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับโครงสร้างเงินทุน
- 2.5 ความรู้เกี่ยวกับกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนภาษีอากร

กระทรวงการคลัง (2561) มีหน่วยงานระดับกรม ที่ทำหน้าที่จัดเก็บรายได้ 3 หน่วยงานหลัก คือ กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากร และหน่วยงานท้องถิ่นมีหน้าที่เก็บภาษีท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่จัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

ตามประมวลรัษฎากร ให้อำนาจกรมสรรพากรมีหน้าที่จัดเก็บภาษี 5 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่

1. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
2. ภาษีเงินได้นิติบุคคล
3. ภาษีมูลค่าเพิ่ม
4. ภาษีธุรกิจเฉพาะ
5. อากรแสตมป์

ภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นภาษีอากรที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากร จัดเก็บจากเงินได้ของนิติบุคคล ซึ่งเป็นภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบและจะทำให้ผลตอบแทนของผู้ประกอบธุรกิจลดลง การวางแผนภาษีอากรจึงเป็นแนวทางปฏิบัติในการเสียภาษี เพื่อให้เสียภาษีได้อย่างถูกต้อง และสามารถประหยัดภาษีได้สูงสุด การดำเนินธุรกิจของทุกกิจการเป้าหมายหลักคือทำกำไรได้สูงสุด และการสร้างความมั่งคั่งให้กิจการ แต่ผลที่ตามมาจากการกำไรที่เพิ่มมากขึ้นส่งผลให้ภาระภาษีอากรเพิ่มขึ้นโดยไม่

อาจหลีกเลี่ยงได้ ทางออกในการลดภาระภาษีคือต้องมีการวางแผนภาษีโดยนำความแตกต่างทางบัญชี และภาษีมาใช้ประโยชน์เพื่อทำให้สามารถแสดงผลกำไรได้มากขึ้น การวางแผนและบริหารจัดการภาษี ยังเป็นการเพิ่มกระแสเงินสดให้แก่กิจการ ควรทำอย่างรอบคอบ เพื่อให้ภาระภาษีที่ต้องเสียอยู่ในอัตราที่ น้อยที่สุดและถูกต้องตามกฎหมาย เพราะหากผิดพลาดอาจส่งผลให้กิจการต้องเสียภาษีสูงเกินกว่าที่ควร จะเป็นหรืออาจต้องเสียเบี้ยปรับเงินเพิ่มและชื่อเสียงของกิจการ หากเจ้าหน้าที่รัฐตรวจสอบพบ

การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลมีความแตกต่างของการรับรู้รายได้และรายจ่าย เกิดจากหลักการ บัญชีจะใช้เกณฑ์คงค้าง (Accrual Basis) ตามมาตรฐานการบัญชีในการรับรู้รายได้และรายจ่าย แต่ใน ขณะเดียวกันทางภาษีอากรจะใช้เกณฑ์สิทธิตามประมวลรัษฎากร ซึ่งความแตกต่างกันของกำไร(ขาดทุน) สุทธิทางบัญชีและทางภาษี ที่ทำให้ภาษีเงินได้ทางบัญชีแตกต่างจากภาษีเงินได้ทางภาษี ได้แก่

1) รายได้ที่ไม่ถือเป็นรายได้ทางบัญชี แต่หลักภาษีอากรถือเป็นรายได้ มีผลทำให้กำไรทาง ภาษีสูงกว่ากำไรทางบัญชี เช่น หากบริษัทนำเงินที่มีอยู่ไปให้ผู้อื่นกู้ยืม ต้องมีการคิดดอกเบี้ยตามอัตรา ดอกเบี้ยที่ไม่ต่ำกว่าราคาตลาด ในวันที่ให้กู้ยืมเงิน ต้องรับรู้ดอกเบี้ยที่ได้รับถือเป็นรายได้เนื่องจากการ ประกอบกิจการ นำมารวมกับรายได้อื่นเพื่อคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากร และตามมาตรา 65 ทวิ (4) ในกรณีโอนทรัพย์สิน ให้บริการ หรือให้กู้ยืมเงิน โดยไม่มีค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ย หรือมีค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ยต่ำกว่าราคา ตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ย นั้น ตามราคาตลาดในวันที่โอน ให้บริการหรือให้กู้ยืมเงิน

2) รายได้ที่บางรายการ หลักภาษีอากรได้รับสิทธิยกเว้นไม่ถือเป็นรายได้ แต่หลักการบัญชีถือเป็น รายได้ มีผลทำให้กำไรทางภาษีจะต่ำกว่ากำไรทางบัญชี เช่น เงินค่าสินไหมทดแทนซึ่งได้รับจาก บริษัทที่ประกอบธุรกิจประกันภัย เพื่อชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้น เฉพาะส่วนที่เกินมูลค่าต้นทุนของ ทรัพย์สินที่เหลือจากการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาตามมาตรา 65 ทวิ(2) แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับรอบระยะเวลาที่ได้รับเงินชดเชย ตามพระราชกฤษฎีกา ฯ (ฉบับที่ 527)

3) รายจ่ายต้องห้าม เป็นรายจ่ายที่ทางภาษีอากรไม่ถือเป็นรายจ่าย แต่ถือเป็นรายจ่ายตาม หลักการบัญชี มีผลให้กำไรทางภาษีสูงกว่ากำไรทางบัญชี เช่น รายจ่ายค่าซื้อสินค้า ค่าพาหนะ ค่าส่งเสริมการขายที่ไม่มีเอกสารประกอบการบันทึกบัญชีที่ถูกต้องตามมาตรา 65 ตริ (18) รายจ่ายซึ่ง ผู้จ่ายพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ

4) รายจ่ายบางรายการหลักภาษีอากรให้สิทธิในการหักเพิ่มขึ้น ได้มากกว่ารายจ่ายที่จ่ายจริง ตามหลักการบัญชี จึงทำให้กำไรทางภาษีต่ำกว่ากำไรทางบัญชี เช่น กรมสรรพากร มีประกาศกฎหมาย กำหนดให้หักรายจ่ายบางประเภทได้สองเท่า เช่น การบริจาคมเงินหรือทรัพย์สินให้แก่ สถานพยาบาลของ

ทางราชการ (พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 663) พ.ศ. 2561 แต่ต้องไม่เกิน 10% ของกำไรสุทธิก่อนหักรายจ่ายสาธารณกุศล)

ความแตกต่างกันของกำไร(ขาดทุน)สุทธิทางบัญชี และทางภาษีที่ต้องปรับปรุงเพื่อนำส่งภาษี โดยสรุปคำนวณได้จาก

กำไร(ขาดทุน)ทางภาษี = กำไร(ขาดทุน)ทางบัญชี + รายได้ที่ให้ถือเป็นรายได้ทางภาษี + รายจ่ายที่ต้องห้ามไม่ถือเป็นรายจ่ายทางภาษี - รายได้ที่ได้รับสิทธิยกเว้น - รายจ่ายที่หักได้เพิ่มขึ้น

ทฤษฎีการวางแผนภาษีที่ชื่อว่า Hoffman's Tax Planning Theory ของ Hoffman (1961) ได้ให้ความหมายของการวางแผนภาษี คือ ความพยายามในการที่จะเคลื่อนย้ายเงินสดซึ่งปกติจะไหลไปยังหน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดเก็บภาษีให้ไปสู่กิจการหรือหน่วยงาน การวางแผนภาษีจึงสามารถออกแบบได้ภายในขอบเขตของการลดรายได้ที่ต้องเสียภาษีให้เหลือน้อยที่สุดโดยไม่ต้องสูญเสียกำไรทางบัญชี

การวางแผนภาษีที่ทำให้กำไรทางภาษียลดลงแต่ไม่กระทบต่อกำไรทางบัญชี วัดค่าจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate : ETR) คือบริษัทที่มีการวางแผนภาษีจะมีค่า Effective Tax Rate ต่ำ (Hanlon, Mills and Slemrod, 2005) บ่งบอกถึงข้อเท็จจริงในการเสียภาษีที่อยู่บนพื้นฐานของรายได้ทางภาษีมากกว่ากำไรทางบัญชี ซึ่งเป็นผลจากการลดรายได้ทางภาษีโดยใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ไม่ส่งผลโดยตรงต่อกำไรทางบัญชี

การวางแผนภาษีหมายถึงกิจกรรมที่เกิดจากกลยุทธ์ทางภาษีซึ่งทำให้ค่าใช้จ่ายภาษียลดลงทั้งที่เจตนาและไม่เจตนา โดยการเลือกนโยบายในการดำเนินธุรกิจ หรือวิธีการปฏิบัติทางบัญชีที่ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายภาษียลดลง ซึ่งอัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวมต่ำ แสดงถึงการวางแผนภาษีในระดับสูง (Dyrenge, et al., 2549)

สุเทพ พงษ์พิทักษ์ (2561) กล่าวว่า การวางแผนภาษีอากร (Tax Planning) คือ การกำหนดแนวทางการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม เพื่อการปฏิบัติเกี่ยวกับรายการทางการเงิน เช่น รายการรายได้ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และจำนวนกำไรหรือขาดทุน ที่เกี่ยวกับประเด็นทางภาษีอากร เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาภาษีอากรไม่ว่าประการใด ๆ โดยมีมุ่งหมายให้การเสียภาษีอากรและการปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีอากรขององค์กรเป็นไปโดยถูกต้อง ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายภาษีอากรกำหนด และเป็นผลให้เสียภาษีอากรน้อยที่สุดหรือประหยัดที่สุด รวมทั้งใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรสูงสุด ทั้งนี้ โดยไม่อาศัยการทุจริตหลีกเลี่ยงภาษีอากร

วัตถุประสงค์ในการวางแผนภาษีอากร ได้แก่

1. เพื่อให้การเสียภาษีอากรโดยถูกต้อง ครบถ้วน และจำนวนน้อยที่สุด โดยไม่อาศัยการหลีกเลี่ยงภาษีอากร
2. เพื่อขจัดปัญหาทางภาษีอากร

3. เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการเสียภาษีอากรไม่ถูกต้อง
4. เพื่อใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร
5. เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ไม่จำเป็น และไม่ได้มาตรฐาน
6. เพื่อเตรียมพร้อมต่อการเรียกตรวจสอบภาษีอากรโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ
7. เพื่อเสริมสร้างระบบการควบคุมภายในให้มีประสิทธิภาพ

การวางแผนภาษีอากรจำเป็นต้องร่วมมือกันหลายฝ่าย บางกรณีต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญทางภาษีอากร จึงจะสามารถวางแผนภาษีอากรที่จะทำได้ประโยชน์สูงสุด แนวทางปฏิบัติในการวางแผนภาษีอากร ได้แก่

1. การวางแผนภาษีอากรเพื่อเริ่มกิจการหรือเมื่อริเริ่มกิจการใหม่
2. การวางแผนเพื่อการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร
3. การวางแผนภาษีอากรด้านรายได้
4. การวางแผนภาษีอากรด้านรายจ่าย
5. การวางแผนภาษีอากรด้านทรัพย์สินและหนี้สิน
6. การวางแผนภาษีอากรเกี่ยวกับหน้าที่ทางภาษีอากร
7. การวางแผนภาษีอากรในประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

มงคล กรัตนะนุตตะ (2560) ได้กล่าวถึงแนวคิดในการวางแผนภาษี อาจเกิดขึ้นจาก 4 กรณีต่อไปนี้

1. การใช้ประโยชน์จากอนุสัญญาภาษีซ้อน

อนุสัญญาภาษีซ้อนเป็นอนุสัญญาที่เอื้อประโยชน์ให้กับนักลงทุนต่างประเทศ เรื่องการประหยัดภาษีเงินได้ โดยจะยกเว้นภาษีเงินได้ในประเทศไทยที่จัดเก็บกับผลกำไรที่เกิดขึ้นจากการขายหุ้นให้กับนักลงทุนต่างประเทศทั้งรูปบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศที่มีอนุสัญญาภาษีซ้อนกับประเทศไทย ซึ่งในทางปฏิบัติมิใช่อนุสัญญาภาษีซ้อนทุกฉบับที่ให้การยกเว้นภาษีเงินได้ในประเทศไทยที่จัดเก็บจากผลกำไรจากการขายหุ้นให้แก่ักลงทุนต่างประเทศ และหากอนุสัญญาภาษีซ้อนให้สิทธิยกเว้นภาษีแล้ว นักลงทุนต่างประเทศผู้นั้นจะต้องพิจารณาถึงเงื่อนไขที่ระบุอยู่ในอนุสัญญาภาษีซ้อนในฉบับที่เกี่ยวข้องและปฏิบัติตามเงื่อนไขเหล่านั้นให้ครบถ้วนต่อไป เพื่อให้ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ในประเทศไทยโดยถูกต้องตามกฎหมาย แต่หากอนุสัญญาภาษีซ้อนไม่ได้ยกเว้นภาษีเงินได้ในประเทศไทยที่จัดเก็บกับผลกำไรจากการขายหุ้นแล้ว ผู้ซื้อหุ้นก็มักจะขอให้ผู้ขายหุ้นเป็นผู้รับผิดชอบภาระภาษีเงินได้ที่ผู้ขายมีหน้าที่ต้องชำระเองเพื่อประโยชน์ในการคำนวณจำนวนผลกำไรจากการขายหุ้นและภาษีหัก ณ ที่จ่าย

2. การใช้ประโยชน์จากผลขาดทุน

การใช้บริษัทที่มีผลขาดทุนวิธีนี้หมายความว่า การโอนขายหุ้นให้แก่บริษัทที่มีผลขาดทุน เพื่อให้บริษัทที่มีผลขาดทุนเป็นผู้ขายต่อเพื่อนำผลกำไรจากการขายหุ้นไปหักลบกับผลขาดทุนที่มีอยู่ ทั้งนี้ การใช้ประโยชน์จากผลขาดทุนไม่ว่ากรณีใดก็จะต้องกระทำด้วยความรอบคอบสมเหตุสมผล มิเช่นนั้นอาจมีปัญหาข้อพิพาททางภาษีตามมาในภายหลังได้

3. การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ให้แก่สำนักงานใหญ่ข้ามชาติ ที่จัดตั้งในประเทศไทย

การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีวิธีนี้หมายความว่า จะต้องเป็นกรณีที่บริษัทต่างประเทศเข้ามา จัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามชาติ ขึ้นในประเทศไทยและใช้ สำนักงานใหญ่ข้ามชาติ เป็นศูนย์กลางในการ ลงทุนโดยเข้าไปถือหุ้นในบริษัทในเครือของตน ภาษีเงินได้ในประเทศไทยสำหรับรายได้จากการ ให้บริการ ไม่ว่าจะในด้านการบริหาร หรือด้านเทคนิค หรือด้านการให้บริการสนับสนุนแก่บริษัทในเครือ ของตนในต่างประเทศแล้ว ถ้าในเวลาต่อมาสำนักงานใหญ่ข้ามชาติ มีความประสงค์ที่จะโอนขายหุ้นที่ตน ถืออยู่ในบริษัทในเครือของตนในต่างประเทศออกไป ภายในระหว่างที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี สำนักงานใหญ่ข้ามชาติแล้ว สำนักงานใหญ่ข้ามชาติ ก็จะได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ในประเทศไทยที่ จัดเก็บจากผลกำไรจากการโอนขายหุ้นของบริษัทในเครือของตนในต่างประเทศด้วย

4. การปรับโครงสร้างบริษัทก่อนที่จะโอนขายหุ้น

การวางแผนภาษีโดยวิธีการปรับโครงสร้างบริษัทก่อนที่จะโอนขายหุ้น ความหมายว่าจะต้อง ปรับโครงสร้างบริษัทก่อนที่จะโอนขายหุ้นออกไป ส่วนเรื่องวิธีปรับโครงสร้างบริษัทว่าจะใช้รูปแบบใดนั้น ก็ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงของผู้ขายหุ้นในแต่ละกรณีประกอบกับระดับความเสี่ยงที่ผู้ขายหุ้นสามารถ ยอมรับได้

ธัญพร ตันตยวรงค์ (2552) กล่าวว่ารูปแบบการวางแผนภาษีที่กระทบต่อค่า ETR เป็นการ วางแผนที่ทำให้กำไรทางภาษีลดลงโดยไม่ทำให้กำไรทางบัญชีลดลงด้วย สามารถวัดค่าอัตราภาษีเงินได้ นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate) เป็นการวางแผนภาษีที่มีความแตกต่างของกำไรทางบัญชีกับ กำไรทางภาษี คำนวณได้จาก ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้หารด้วยกำไรทางบัญชีก่อนหักภาษีเงินได้ และการ วางแผนที่ทำให้ทั้งกำไรทางภาษีและกำไรทางบัญชีลดลง สามารถวัดค่าจากอัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์ รวม (TAX/ASSET) คำนวณได้จาก อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลหารด้วยสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนภาษี ต่อกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน (Tax/CFO) คำนวณจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลหารด้วยกระแส เงินจากกิจกรรมดำเนินงาน

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับโครงสร้างผู้ถือหุ้น

ทฤษฎีตัวแทน(Agency Theory) ถูกพัฒนาขึ้นจากแนวคิดของ Jensen and Meckling (1976) ซึ่งทฤษฎีนี้อธิบายความสัมพันธ์การเป็นตัวแทนว่าเกิดขึ้นระหว่างผู้มอบอำนาจคือตัวการ และผู้รับมอบอำนาจการบริหารงานคือตัวแทน โดยทฤษฎีมองว่าเจ้าของบริษัทไม่สามารถที่จะบริหารงานได้ลำพังเพียงผู้เดียว จึงต้องมีบุคคลที่เข้ามาช่วยบริหารงานแทนเจ้าของกิจการ トラบใดที่ผู้บริหารซึ่งเป็นตัวแทนตัดสินใจดำเนินการลงทุนเพื่อสร้างผลตอบแทนสูงสุด ความสัมพันธ์ของการเป็นตัวแทนระหว่างเจ้าของบริษัทกับผู้บริหารก็ยังคงมีประสิทธิผลที่ดี แต่ถ้าหากผลประโยชน์และวัตถุประสงค์ของเจ้าของบริษัทกับผู้บริหารไม่สอดคล้องเกิดความขัดแย้งกันก็จะทำให้เกิดปัญหาการเป็นตัวแทน (Agency Problem) การวางแผนภาษีจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อเจ้าของกิจการซึ่งเป็นผู้มอบอำนาจหรือตัวการ การบริหารกิจการโดยผู้เป็นเจ้าของกิจการหรือการถือหุ้นกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มบุคคลที่มีอำนาจควบคุมบริษัท รักษาผลประโยชน์ของกิจการได้ดีกว่า การกระจายตัวของความเป็นเจ้าของหรือการมอบอำนาจให้แก่ตัวแทนในการบริหารงาน

La Porta et al. (2000) กล่าวว่า โครงสร้างผู้ถือหุ้นเป็นปัจจัยที่สำคัญและมีอิทธิพลในการกำกับดูแลกิจการ โครงสร้างผู้ถือหุ้นจึงถือเป็นตัวแทนของการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับงานวิจัยจะส่งผลให้บริษัทมีผลประกอบการทางด้านบัญชีดี เป็นตัวแปรคั่นกลางในการทดสอบ เพื่อสะท้อนออกมาในรูปของผลประกอบการทางด้านตลาดทุน ซึ่งเป็นตัวแปรตาม การวัดผลประกอบการทางด้านตลาดทุน

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไร

เป้าหมายหลักในการดำเนินธุรกิจของทุกกิจการคือการสร้างผลกำไร ซึ่งเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้ฝ่ายบริหาร เจ้าของกิจการ และนักลงทุนสามารถประเมินผลการดำเนินงาน การบริหารงาน และความเสียหายทางการเงินได้ คือการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio Analysis) จะเป็นเครื่องมือที่ชี้ให้เห็นถึงส่วนที่มีความมั่นคงและจุดอ่อนทางการเงินของธุรกิจ และยังสามารถนำมาใช้ในการวางแผนควบคุมการดำเนินงาน ตลอดจนใช้ในการประเมินความสามารถในการทำกำไรของกิจการโดย

1) เปรียบเทียบกับข้อมูลในอดีตของกิจการ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงและความสามารถในการทำกำไรของกิจการในปัจจุบันสูงกว่าหรือต่ำกว่าในอดีต

2) เปรียบเทียบกับข้อมูลของกิจการอื่นในอุตสาหกรรมเดียวกัน ในช่วงเวลาเดียวกัน เพื่อใช้วิเคราะห์และประเมินความสามารถในการทำกำไรและความเสียหายทางการเงินของกิจการในปัจจุบันสูงหรือต่ำกว่าของกิจการอื่นที่ประกอบธุรกิจประเภทเดียวกัน

อัตราส่วนทางการเงินเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับประเมินความสามารถในการหากำไร ประสิทธิภาพการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของธุรกิจ ซึ่งสามารถเปรียบเทียบข้อมูลในงบการเงิน ในช่วงให้ออกมาในอัตราส่วนร้อยละ ซึ่งเมื่อกิจการมีความสามารถในการทำกำไรได้ดีจะทำให้ภาวะภาษี มากขึ้นตามไปด้วย การวางแผนภาษีจะช่วยรักษาผลประโยชน์ของผู้เป็นเจ้าของกิจการในการเสียภาษี

ศศิวิมล มีอำพล (2546) กล่าวว่าความสามารถในการทำกำไร เป็นการวัดความสามารถของ กิจการในการทำกำไร ซึ่งหมายถึงความสำเร็จของกิจการในการดำเนินงานธุรกิจในช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดยการที่กิจการมีกำไรหรือขาดทุน จะสามารถแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการชำระหนี้สิน รวมทั้ง การจัดสรรผลตอบแทนให้แก่ผู้ถือหุ้น

ศิริพร กาญจนสุทธิ (2549) กล่าวถึงอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรว่าวัตถุประสงค์ ของธุรกิจคือหาผลประโยชน์ ทำกำไรให้ได้มากที่สุด ผู้วิเคราะห์ จะทำการวิเคราะห์อัตรากำไรสุทธิ และ อัตราผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น ว่าให้ผลตอบแทนอย่างไร มีความสามารถในการก่อให้เกิดกำไรมากน้อย เพียงใด ฝ่ายบริหารและผู้ลงทุนสามารถที่จะนำอัตราส่วนทางการเงินนี้มาเปรียบเทียบผลของการลงทุน ในกิจการที่ตนบริหารกับกิจการอื่นได้ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการลงทุน การวางแผน และ กำหนดนโยบายในอนาคต

นักลงทุนให้ความสำคัญกับอัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรมากกว่าอัตราส่วน อื่น ๆ ประกอบกับการที่นักลงทุนตัดสินใจลงทุน เป็นการมองอนาคตของบริษัทที่จะลงทุนว่าจะให้ ผลตอบแทนกลับมาในอนาคต

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (Return on Asset : ROA)

$$= \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{สินทรัพย์รวม}} \dots\dots\dots\% \text{ ต่อปี}$$

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Owner's Equity : ROE)

$$= \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}} \dots\dots\dots\% \text{ ต่อปี}$$

อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย (Return on Sale : ROS)

$$= \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{ยอดขาย}} \dots\dots\dots\% \text{ ต่อปี}$$

2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการโครงสร้างเงินทุน

ทฤษฎีโครงสร้างเงินทุนของ Modigliani-Miller ค.ศ. 1958 พิสูจน์ว่าการจัดหาเงินทุนไม่มี ผลต่อมูลค่ากิจการในตลาดหุ้นที่สมบูรณ์ โดยทฤษฎีแบ่งบริษัทเป็น 2 ประเภท คือบริษัทที่ไม่มีการกู้ยืม เงินในแหล่งเงินทุนภายนอก และบริษัทที่มีการกู้ยืมเงินในแหล่งเงินทุนภายนอกหากไม่พิจารณาเรื่อง ภาษีจะพบว่ามูลค่าของกิจการจะเท่ากันทั้ง 2 ประเภททุกกรณี ต่อมา ค.ศ.1963 ข้อสมมติฐานได้มีการ

พิจารณาเรื่องภาษีเงินได้นิติบุคคล พบว่าการกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินทุนภายนอกเกิดประโยชน์ทางภาษีกับบริษัท

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt to Equity ratio : D/E ratio)

$$= \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}} \dots\dots\dots \text{เท่า}$$

การจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนภายนอก โดยการกู้ยืมเงินซึ่งแหล่งเงินทุนมาจากธนาคารที่มีสินเชื่อสำหรับให้บริการแก่กลุ่มธุรกิจ ที่เรียกว่าสินเชื่อโครงการ (Project Finance) และสินเชื่อ Corporate Finance คือสินเชื่อระยะกลางและระยะยาว ที่ธนาคารให้บริการมีกำหนดเวลาชำระคืนตั้งแต่ 3 ปี ถึง 7 ปี ซึ่งจะให้สินเชื่อแก่บริษัทในกลุ่มการผลิตการก่อสร้าง และการบริการ โดยทั่วไปสินเชื่อโครงการจะเป็นการให้กู้ ซึ่งคิดอัตราดอกเบี้ยอาจเป็นได้ทั้งอัตราคงที่หรืออัตราลอยตัว การพิจารณาในกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ ธนาคารจะใช้การประเมินคุณภาพของการบริหารจัดการอุตสาหกรรม แนวโน้มในอนาคต รูปแบบการประกอบธุรกิจ ความแข็งแกร่งทางการเงินขององค์กร รวมถึงคุณภาพหลักประกันของโครงการ เจ้าของยังคงรักษาอำนาจการควบคุมกิจการไว้ได้ และยังเกิดประโยชน์ทางภาษี เนื่องจากการกู้ยืมเงินทำให้มีภาระดอกเบี้ยที่ต้องชำระ ซึ่งถือเป็นค่าใช้จ่ายที่หักกับรายได้ทำให้รายได้ทางภาษีลดลงจึงเป็นการลดภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล

2.5 การจัดกลุ่มและกฎหมายภาษีในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทำการจัดกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจเพื่อให้สามารถสะท้อนประเภทธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนได้ชัดเจน เห็นถึงอุตสาหกรรมของประเทศได้มากขึ้น จัดออกเป็น 8 กลุ่ม 28 หมวด ซึ่งกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง คือกลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้ผลิตวัสดุก่อสร้าง ผู้พัฒนาและบริหารอสังหาริมทรัพย์ รวมถึงบริการก่อสร้างและงานวิศวกรรม แบ่งได้เป็น 4 หมวด คือ

1. วัสดุก่อสร้าง ผู้ผลิตและตัวแทนจำหน่ายวัสดุก่อสร้าง วัสดุก่อสร้างต่าง ๆ ที่มีใช้เหล็กรวมถึงสุขภัณฑ์
2. บริการรับเหมาก่อสร้าง ผู้ให้บริการและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ การก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างที่อยู่อาศัยและอื่น ๆ เช่น อาคารชุด บ้านจัดสรร ศูนย์การค้า ถนน สะพาน นิคม-อุตสาหกรรม การให้บริการรับเหมาดกแต่งภายใน ระบบวิศวกรรม โครงการก่อสร้าง และงานออกแบบเกี่ยวกับบริการรับเหมาก่อสร้าง

3. พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ประกอบด้วยผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เพื่อขายหรือให้เช่ารวมถึงบริหารจัดการเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ เช่น ที่ดิน หมู่บ้าน นิติบุคคลอาคารชุด เป็นต้น และตัวแทนหรือนายหน้าขาย หรือให้เช่าอสังหาริมทรัพย์

4. กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ กองทุนรวมหรือกองทรัสต์ที่มีวัตถุประสงค์นำเงินไปลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ต่าง ๆ รายได้มาจาก ค่าเช่า ดอกเบี้ย และกำไรจากการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

หลักเกณฑ์ทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับการขายอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลรัษฎากร (กรมสรรพากร) ผู้ขายอสังหาริมทรัพย์ มีหน้าที่ชำระภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีธุรกิจเฉพาะและอากรแสตมป์ โดยนำส่งภาษีต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ในขณะที่มีการจดทะเบียน สำนักงานที่ดิน (ในกรณีที่ไม่มีมีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมให้นำส่งสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาภายใน 7 วัน นับแต่วันที่จ่ายเงิน ไม่ว่าจะตนจะได้หักภาษีไว้แล้วหรือไม่) สรุปได้ดังนี้

1. ภาษีเงินได้นิติบุคคลหัก ณ ที่จ่าย

วิธีการคำนวณภาษีและอัตราภาษี ตามมาตรา 69 ตรี แห่งประมวลรัษฎากร กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลขายอสังหาริมทรัพย์ มีรายละเอียดการหักภาษี ณ ที่จ่าย คือ

1.1 ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ได้แก่ บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม คณะบุคคล ซึ่งจ่ายค่าซื้ออสังหาริมทรัพย์ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ไม่ว่าจะผู้จ่ายเงินได้จะเป็นใครก็ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายกรณีนี้

1.2 ผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ได้แก่ บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ตามประมวลรัษฎากร ซึ่งขายอสังหาริมทรัพย์

1.3 อัตราการหักภาษี ณ ที่จ่าย เมื่อมีการโอนกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ ผู้จ่ายเงินค่าซื้ออสังหาริมทรัพย์ ต้องหักภาษีจากเงินที่จ่ายร้อยละ 1 ของราคาขายหรือราคาประเมินทุนทรัพย์ของกรมที่ดินแล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า

2. ภาษีธุรกิจเฉพาะ ชำระภาษีในอัตราร้อยละ 3 ของราคาขายหรือราคาประเมินแล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า และรายได้ส่วนท้องถิ่นอีกร้อยละ 10 ของภาษีธุรกิจเฉพาะ รวมเท่ากับร้อยละ 3.3 ของราคาขาย

3. อากรแสตมป์ ชำระอากรแสตมป์ในอัตรา 1 บาท ต่อทุกจำนวนเงิน 200 บาท และเศษของ 200 บาทของราคาขายหรือราคาประเมินทุนทรัพย์แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า ผู้เสียภาษีธุรกิจเฉพาะแล้ว ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียอากรแสตมป์

4. อื่น ๆ ที่เรียกเก็บจากกรรมที่ดิน ค่าธรรมเนียมการทำนิติกรรมหรือค่าโอน โดยจ่าย ณ สำนักงานที่ดิน อัตราร้อยละ 2 จากราคาประเมินหรือราคาขายแล้วแต่อย่างใดจะสูงกว่า ค่าพยาน ค่าคำขอ

ข้อมูลที่ต้องแสดงคือราคาขาย และจำนวนปีที่ถือครอง โดยให้ใช้ราคาซื้อขายกันจริงหรือราคาประเมินทุนทรัพย์ แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า เพื่อกำหนดภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรม

การขายอสังหาริมทรัพย์นั้น กฎหมายบัญญัติให้คำว่า "ขาย" รวมถึงขายฝาก แลกเปลี่ยน ให้ โอนกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ ไม่ว่าจะด้วยวิธีใด และไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่

การขอคืนเงินภาษี

1. ภาษีหัก ณ ที่จ่าย กรณีนิติบุคคลถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย จากการขายอสังหาริมทรัพย์ไว้เกินให้ยื่นคำร้องขอคืนภายใน 3 ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการตามที่กฎหมายกำหนด (ม.27 ตรี)

2. ภาษีธุรกิจเฉพาะ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นคำร้องขอคืนเงินภาษีภายใน 3 ปี นับแต่วันพ้นกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการภาษี (ม.91/11)

3. อากรแสตมป์ กรณีผู้ขายอสังหาริมทรัพย์ได้ชำระภาษีธุรกิจเฉพาะไว้แล้วได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียอากรแสตมป์มีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนค่าอากรแสตมป์ได้ ภายใน 10 ปี นับแต่วันชำระค่าอากรแสตมป์ (ม.193/30 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์)

ความรับผิดชอบในการไม่ชำระภาษี

กรณีผู้ขายอสังหาริมทรัพย์ไม่ชำระภาษีหรือชำระภาษีไว้ไม่ถูกต้องอาจถูกเจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบและประเมินภาษีและจะต้องรับผิดชอบเสียเบี้ยปรับ 2 เท่า ในกรณีไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีหรือ 1 เท่ากรณียื่นรายการไม่ครบถ้วนของเงินภาษีที่ต้องเสียและต้องรับผิดชอบเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือนหรือเศษของเดือน (ตามมาตรา 27)

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สัตยา ตันจันทร์พงศ์ (2557) ศึกษาอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อการวางแผนภาษีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างคือบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยปี พ.ศ.2554 จำนวน 324 บริษัท ไม่รวมบริษัทที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจการเงินและกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ และกลุ่มที่กำลังอยู่ระหว่างฟื้นฟูดำเนินการ และกลุ่มหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาพบว่า การกำกับดูแลกิจการที่ดีส่งผลให้บริษัทมีการวางแผนภาษีลดลง

เยาวนารถ เพียรธนะกุลชัย (2552) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านขนาดและสัญชาติของบริษัทกับระดับการวางแผนภาษีอากรในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ กลุ่มตัวอย่างคือบริษัทจำกัดจดทะเบียนกับสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดปทุมธานี ณ 31 ธันวาคม 2551 จำนวน 88 บริษัท ผลการศึกษาสรุปว่า ขนาดของบริษัทอสังหาริมทรัพย์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อระดับการวางแผนภาษีอากร สัญชาติของบริษัทอสังหาริมทรัพย์มีผลต่อระดับการวางแผนภาษีอากร บริษัทสัญชาติต่างชาติดำเนินการวางแผนภาษีอากรที่ในระดับรุนแรง บริษัทสัญชาติไทยมีการวางแผนภาษีอากรในระดับต่ำ

ธีรยุทธ์ ต้นติวฒนวิจิตร (2549) ทำการศึกษาเรื่องการวางแผนภาษีอากรของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ : กรณีบริษัทจำกัดในจังหวัดภูเก็ต เป็นการศึกษารูปแบบการวางแผนภาษีอากรของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ในบางรูปแบบ และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อระดับการวางแผนภาษี โดยเจาะจงศึกษาปัจจัยด้านขนาดและสัญชาติของกิจการที่มีผลต่อระดับการวางแผนภาษีอากรในระดับรุนแรงและระดับต่ำ กลุ่มตัวอย่างบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จำนวน 90 บริษัท พบว่าขนาดของอสังหาริมทรัพย์มีผลต่อระดับการวางแผนภาษีอากร โดยบริษัทขนาดใหญ่จะมีระดับการวางแผนภาษีอย่างรุนแรง บริษัทขนาดเล็กจะวางแผนภาษีต่ำ

อาทิตยา กุลธินี (2559) ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษา กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ โดยเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านขนาดของบริษัท โครงสร้างเงินทุนของบริษัท ระดับการลงทุนในที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ และความสามารถในการทำกำไรกับการวางแผนภาษี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ระหว่างปี 2555 - 2558 ทั้งสิ้น 74 บริษัท โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) จากการศึกษาพบว่า ขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการวางแผนภาษีอากร และใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ผลการศึกษาพบว่าโครงสร้างเงินทุนของบริษัทมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการวางแผนภาษีอากร และความสามารถในการทำกำไรมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการวางแผนภาษี

ธัญพร ตันตยวรงค์ (2552) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนภาษีและความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับมูลค่าของกิจการ: หลักฐานเชิงประจักษ์จากประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์คือ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนภาษีในด้านลักษณะของผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุม 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับมูลค่าของกิจการ และ 3) ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งทำการศึกษาจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทุกกลุ่มอุตสาหกรรม ปี 2544 - 2550 โดยใช้การวิเคราะห์

เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) และใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนภาษีพบว่าโครงสร้างการถือหุ้นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวางแผนภาษีที่แตกต่างกัน โดยโครงสร้างการถือหุ้นที่มีกลุ่มครอบครัวเป็นผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจในการควบคุมมีความสัมพันธ์กับการเพิ่มขึ้นของการวางแผนภาษีที่ทำให้ทั้งกำไรทางภาษีและกำไรทางบัญชีลดลงสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าบริษัทครอบครัวไม่มีแรงจูงใจให้ต้องรายงานกำไรทางบัญชีสูง ขณะที่บริษัทที่มีชาวต่างประเทศ และบริษัทที่มีรัฐบาลเป็นผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุม มีการวางแผนภาษีที่ทำให้กำไรทางบัญชีลดลงต่ำกว่า เนื่องจากการกำหนดจ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้บริหารโดยอ้างอิงจากตัวเลขกำไรทางบัญชี ทำให้บริษัทมีแรงจูงใจสูงในการแสดงตัวเลขกำไรทางบัญชีสูง รวมทั้งบริษัทรัฐบาลไม่ได้มีวัตถุประสงค์หลักในการดำเนินงานเพื่อการหากำไรสูงสุด จึงไม่มีแรงจูงใจในการวางแผนภาษี

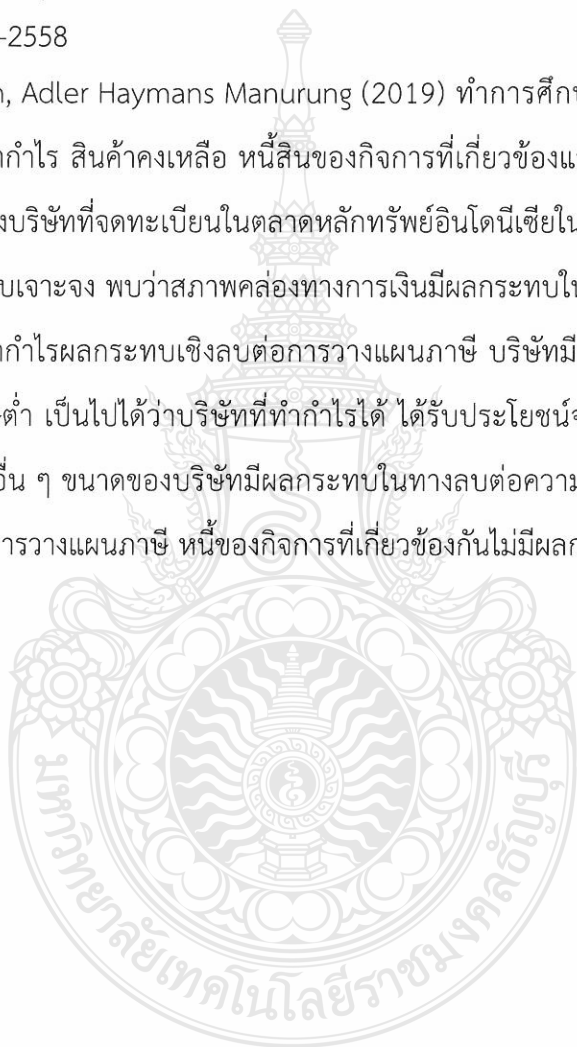
สมศักดิ์ ประถมศรีเมฆ กรวิภา เทียนภาสกร จัญจลา ศิวะมาศ และ ขวัญนุช เจริญวัฒน์วิญญู (2559) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง กรณีศึกษาจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราภาษีที่แท้จริงที่กิจการจดทะเบียนต้องจ่าย การศึกษาครั้งนี้ได้รวบรวมข้อมูลจากกิจการจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่เผยแพร่ในรูปแบบของแฟ้มข้อมูลคอมพิวเตอร์ผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงานกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ประจำปี พ.ศ. 2546-2551 โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยแบบเชิงพหุ พบ 2 ปัจจัยที่ส่งผลในเชิงลบกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล คือ ขนาดของกิจการ และผลตอบแทนต่อคนที่กิจการจ่ายให้กับคณะกรรมการตรวจสอบ ผลจากการวิจัยสรุปได้ว่ากิจการขนาดใหญ่มีความได้เปรียบในการแข่งขันสูงกว่ากิจการขนาดเล็ก หรือสามารถบรรลุความประหยัดต่อขนาดได้อย่างมีประสิทธิภาพนอกจากนี้ผลจากการศึกษายังสามารถสรุปได้ว่า การจ่ายผลตอบแทนที่เหมาะสมย่อมมีส่วนจูงใจให้กรรมการตรวจสอบสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับกิจการด้วยการลดภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลที่กิจการต้องจ่าย

Bambang Setyobudi Irianto (2017) การศึกษาอิทธิพลของความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างเงินทุนกลุ่มข้าราชการอิสระ ขนาดของบริษัทต่อการวางแผนภาษี ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย 2556-2558 พบว่า ความสามารถในการทำกำไรมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการวางแผนภาษี โครงสร้างผู้ถือหุ้นไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนภาษี และขนาดของบริษัทมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการวางแผนภาษี

Masripah, Diyanty, & Fitriasaki (2016) ทำการศึกษาอำนาจของผู้ถือหุ้นและการวางแผนภาษี : ความเป็นเจ้าของแบบครอบครัวและการกำกับดูแลกิจการ ตัวอย่างงานวิจัยคือ 70 บริษัท ที่มีระยะเวลาสังเกตการณ์ตั้งแต่ปี 2553 ถึงปี 2556 อำนาจการควบคุมของผู้ถือหุ้น มีผลกระทบทางบวกต่อการวางแผนภาษีและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบมีประสิทธิผลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจการควบคุมของผู้ถือหุ้นอ่อนแอลงส่งผลกระทบให้การวางแผนภาษีลดลง

Aminah, , Chairina & Sari ศึกษาอิทธิพลของขนาดของบริษัท ความเข้มของสินทรัพย์ถาวร โครงสร้างเงินทุน ความสามารถในการทำกำไร และความเกี่ยวข้องทางการเมืองกับวางแผนภาษี บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย ปี 2554-2558 สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง 53 แห่ง ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าตัวแปรความสามารถในการทำกำไรและความเชื่อมโยงทางการเมืองมีอิทธิพลต่อการวางแผนภาษีในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซียช่วงปี 2554-2558 ในขณะที่ขนาดของบริษัท โครงสร้างเงินทุน ไม่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซียช่วงปี 2554-2558

Shella Ann, Adler Haymans Manurung (2019) ทำการศึกษาอิทธิพลของสภาพคล่องความสามารถในการทำกำไร สินค้าคงเหลือ หนี้สินของกิจการที่เกี่ยวข้องและขนาดของบริษัท ต่อการวางแผนภาษีเชิงรุก ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซียในช่วงปี 2556-2560 จำนวน 34 แห่ง สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง พบว่าสภาพคล่องทางการเงินมีผลกระทบในเชิงลบต่อการวางแผนภาษีความสามารถในการทำกำไรผลกระทบเชิงลบต่อการวางแผนภาษี บริษัทที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นและมีผลกำไรสูง จะจ่ายภาษีต่ำ เป็นไปได้ว่าบริษัทที่ทำกำไรได้ ได้รับประโยชน์จากสิทธิประโยชน์ทางภาษี และการลดหย่อนภาษีอื่น ๆ ขนาดของบริษัทมีผลกระทบในทางลบต่อความการวางแผนภาษี สินค้าคงคลังมีผลในเชิงบวกต่อการวางแผนภาษี หนี้ของกิจการที่เกี่ยวข้องกันไม่มีผลกระทบต่อการวางแผนภาษี

ตารางที่ 2.1 สรุปผลการศึกษาในอดีตจากการทำงานวรรณกรรม

ผู้ทำการศึกษา	หัวข้อเรื่องการศึกษา	ตัวแปรอิสระที่ศึกษา	ค่าที่ได้	สรุปผลการศึกษา
เยาวนารณ เพียรธนะ กุลชัย (2552)	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน ขนาดและสัญชาติของบริษัทกับการ วางแผนภาษีอากรในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	ขนาดบริษัท สัญชาติของบริษัท	+	ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดปทุมธานีบริษัท ขนาดใหญ่ และบริษัทสัญชาติต่างชาติมีระดับการวางแผน ภาษีอากรในระดับรุนแรงกว่าสัญชาติไทย
ธีรยุทธ์ ตันติวัฒน์ วิจิตร (2549)	การวางแผนภาษีอากรของธุรกิจพัฒนา อสังหาริมทรัพย์: กรณีบริษัทจำกัดในจังหวัด ภูเก็ต	ขนาดบริษัท	+	ขนาดของอสังหาริมทรัพย์มีผลต่อระดับการ วางแผนภาษีอากร โดยบริษัทขนาดใหญ่จะมี ระดับการวางแผนภาษีอย่างรุนแรง บริษัทขนาดเล็กจะวางแผนภาษีต่ำ
อาทิตยา กุลธินี (2559)	ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการวางแผนภาษี ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย กรณีศึกษา กลุ่ม อุตสาหกรรมบริการ	ขนาดของบริษัท โครงสร้างเงินทุนของบริษัท ความสามารถในการทำกำไร	- - +	ขนาดของบริษัทที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกัน ข้ามกับการวางแผนภาษีอากร โครงสร้างเงินทุนของบริษัทมีความสัมพันธ์ใน ทิศทางตรงกันข้ามกับการวางแผนภาษีอากร และความสามารถในการทำกำไรมีความสัมพันธ์ใน ทิศทางเดียวกันกับการวางแผนภาษี

ตารางที่ 2.1 สรุปผลการศึกษาในอดีตจากโครงการทบทวนวรรณกรรม (ต่อ)

ผู้ทำการศึกษา	หัวข้อเรื่องที่ศึกษา	ตัวแปรอิสระที่ศึกษา	ค่าที่ได้	สรุปผลการศึกษา
อัษฎพร ตันติยวงศ์ (2552)	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนภาษีและ ความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับ มูลค่าของกิจการ: หลักฐานเชิงประจักษ์ จากประเทศไทย	ประเภทของผู้ถือหุ้นแบบ กลุ่มครอบครัวที่มีอำนาจการ ควบคุม	+	บริษัทที่มีกลุ่มครอบครัวเป็นผู้ถือหุ้นมีอำนาจ ควบคุมจะวางแผนภาษีสูงกว่าโครงสร้างการถือหุ้น ลักษณะอื่น
สมศักดิ์ ประถมศิริ เมฆ กรวิภา เทียน ภาสกร* จัญจลา ศิวะ มาศ และ ขวัญนุช เจริญวัฒน์ วิญญู (2559)	ปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ที่แท้จริง กรณีศึกษาจากตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	ขนาดของกิจการ ประเภทของผู้ถือหุ้นแบบ กลุ่มครอบครัวที่มีอำนาจ	+	การจ่ายผลตอบแทนที่เหมาะสมมีส่วนช่วยให้ กรรมการตรวจสอบสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับกิจการ ด้วยการลดภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลที่กิจการต้อง จ่าย บริษัทที่มีกลุ่มครอบครัวเป็นผู้ถือหุ้นมีอำนาจ ควบคุมจะวางแผนภาษีสูงกว่าโครงสร้างการถือหุ้น ลักษณะอื่น
		การควบคุมความสามารถใน การทำกำไร	+	ความสามารถในการทำกำไรมีความสัมพันธ์ใน ทิศทางเดียวกันกับการวางแผนภาษี
		ประเภทของผู้ถือหุ้นแบบ กลุ่มครอบครัวที่มีอำนาจการ ควบคุม	+	บริษัทที่มีกลุ่มครอบครัวเป็นผู้ถือหุ้นมีอำนาจ ควบคุมจะวางแผนภาษีสูงกว่าโครงสร้างการถือหุ้น ลักษณะอื่น

ตารางที่ 2.1 สรุปผลการศึกษาในอดีตจากบททวนวรรณกรรม (ต่อ)

ผู้ทำการศึกษา	หัวข้อเรื่องที่ศึกษา	ตัวแปรอิสระที่ศึกษา	ค่าที่ได้	สรุปผลการศึกษา
Bambang	อิทธิพลของความสามารถในการทำการทำไร	ความสามารถในการทำการทำไร	+	ความสามารถในการทำการทำไรมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการวางแผนภาษี
Setyobudi Irianto และคณะ (2017)	โครงสร้างเงินทุนกลุ่มข้าราชการอิสระ ขนาดของบริษัทต่อการวางแผนภาษี ของ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ อินโดนีเซีย 2556-2558	โครงสร้างผู้ถือหุ้น และขนาดของบริษัท	∅ +	โครงสร้างผู้ถือหุ้นไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนภาษี และขนาดของบริษัทมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการวางแผนภาษี
Masripah, Diyanty, & Fitriyasari (2016)	อำนาจของผู้ถือหุ้นและกาวางแผนภาษี : ความเป็นเจ้าของแบบครอบครัวและการกำกับดูแลกิจการ	อำนาจการควบคุมของผู้ถือหุ้น : ความเป็นเจ้าของแบบครอบครัว	+	อำนาจการควบคุมของผู้ถือหุ้น มีผลกระทบทางบวกต่อการวางแผนภาษี
Shella Ann, Adler Haymans	อิทธิพลของสภาพคล่อง ความสามารถในการทำกำไร สิ้นค้าคงเหลือ ที่มีสินของ กิจการที่เกี่ยวข้องและขนาดของบริษัท ต่อ การวางแผนภาษีเชิงรุก ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย	ความสามารถในการทำการทำไร	-	ความสามารถในการทำการทำไรผลกระทบเชิงลบต่อการวางแผนภาษี
Manurung (2019)	กิจการที่เกี่ยวข้องและขนาดของบริษัท ต่อ การวางแผนภาษีเชิงรุก ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย	ขนาดของบริษัท	-	ขนาดของบริษัทมีผลกระทบในทางลบต่อความ การวางแผนภาษี

จากการศึกษาผลงานในอดีตเรื่องการวางแผนภาษี พบว่างานวิจัยที่ผ่านมาไม่มีผลการศึกษาที่ขัดแย้งกันในเรื่องโครงสร้างผู้ถือหุ้น ความสามารถในการทำกำไร และโครงสร้างเงินทุน เพื่อเพิ่มความชัดเจน จึงสนใจทำการศึกษาคั้งนี้เพื่อทดสอบอิทธิพลของตัวแปรดังกล่าวส่งผลอย่างไรต่อการวางแผนภาษี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาโครงสร้างผู้ถือหุ้นและความสามารถในการทำกำไรที่มีผลต่อการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากงบการเงิน รายงานประจำปี พ.ศ.2560 - พ.ศ.2562 เนื้อหาที่จะกล่าวในบทนี้ มีดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้คือ จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (ตลาด SET) โดยข้อมูลที่ใช้เป็นของปี พ.ศ.2560 - พ.ศ.2562 ทั้งนี้ไม่รวมหมวดธุรกิจกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ประชากรกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา 295 ตัวอย่าง หมวดของธุรกิจที่ทำการศึกษ แบ่งออกเป็น 3 หมวด ดังนี้

ตารางที่ 3.1 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

หมวดธุรกิจ	จำนวนบริษัท	จำนวนตัวอย่าง	คิดเป็นร้อยละ
บริการรับเหมาก่อสร้าง	22	66	22
พัฒนาอสังหาริมทรัพย์	56	166	57
วัสดุก่อสร้าง	21	63	21
รวม	99	295	100

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือกระดาษทำการสำหรับรวบรวมข้อมูลจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง รวม 3 หมวด

ธุรกิจ คือ 1.บริการรับเหมาก่อสร้าง 2.พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และ 3.วัสดุก่อสร้าง จากการเก็บข้อมูลที่ได้จากรายงานงบการเงินประจำปี พ.ศ.2560 - พ.ศ.2562 เพื่อคำนวณอัตราภาษีที่แท้จริงของบริษัท (Effect Tax Rate) อัตราความสามารถในการทำกำไรซึ่งประกอบด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย (ROS) โครงสร้างเงินทุนโดยใช้อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt to Equity Ratio) และโครงสร้างของผู้ถือหุ้นที่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นแบบครอบครัว (Shareholder Family Structure)

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาโครงสร้างผู้ถือหุ้นและความสามารถในการทำกำไรที่มีผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลที่ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมจากแหล่งทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งประกอบด้วย

1. ข้อมูลจากรายงานประจำปี งบการเงิน แบบ 56-1 ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง หมวดบริการรับเหมาก่อสร้าง พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และวัสดุก่อสร้าง ประจำปี ปี พ.ศ.2560 - พ.ศ.2562

2. ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง วิทยานิพนธ์ งานวิจัย บทความ วารสาร ตำราวิชาการ หนังสือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่ได้ทำการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อใช้ประกอบและส่งเสริมให้ข้อมูลงานวิจัยมีความสมบูรณ์ขึ้น

ตัวแปรและการวัดค่า

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) โครงสร้างของผู้ถือหุ้น ผู้ถือหุ้นที่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นครอบครัว ความสามารถในการทำกำไร ประกอบด้วยอัตราความสามารถในการทำกำไรซึ่งประกอบด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย โครงสร้างเงินทุนวัดจากอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง เป็นตัวแปรอิสระในการศึกษาคั้งนี้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. โครงสร้างผู้ถือหุ้นแบบครอบครัว (Family Firm) หมายถึง การถือหุ้นของผู้ถือหุ้นที่มีความสัมพันธ์กันในรายชื่อผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัท ซึ่งใช้เกณฑ์ในการพิจารณาความเป็นครอบครัวจากนามสกุลและความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันของผู้ถือหุ้นเมื่อรวมกันไม่น้อยผู้ถือหุ้นที่ไม่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน โดยรวบรวมข้อมูลจาก SETSMART

2. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (Return on Asset : ROA)

$$= \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{สินทรัพย์รวม}} \dots\dots\dots \% \text{ ต่อปี}$$

3. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Owner's Equity : ROE)

$$= \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}} \dots\dots\dots \% \text{ ต่อปี}$$

4. อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย (Return on Sale : ROS)

$$= \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{ยอดขาย}} \dots\dots\dots \% \text{ ต่อปี}$$

5. อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt to Equity ratio : D/E ratio)

$$= \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}} \dots\dots\dots \text{ เท่า}$$

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ การวางแผนภาษี (Tax Planning) ที่ทำให้กำไรทางภาษีลดลง โดยวัดจากอัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริง (Effective Tax Rate)

$$= \frac{\text{ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคล}}{\text{กำไรทางบัญชีก่อนหักภาษี}} \dots\dots\dots \%$$

3. ตัวแปรควบคุม (Control Variables) คือ ขนาดของบริษัท (Firm Size) วัดจากมูลค่าสินทรัพย์ของบริษัท ซึ่งคำนวณได้จากค่าลอการิทึมของสินทรัพย์รวมของบริษัท เพื่อให้ข้อมูลเป็นเลขฐานเดียวกัน โดยใช้ข้อมูล ณ วันสิ้นงวดบัญชี

$$\begin{aligned} \text{Size} &= \log(TA_t) \\ \text{โดยที่} \\ TA_t &= \text{สินทรัพย์รวมของบริษัท ณ ปีที่ } t \end{aligned}$$

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์และสรุปผลเบื้องต้น โดยมีตัวแปรอิสระด้านโครงสร้างสร้างผู้ถือหุ้นซึ่งประกอบด้วยผู้ถือหุ้นชาวต่างชาติและผู้ถือหุ้นแบบครอบครัว ด้านความสามารถในการทำกำไรประกอบด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย โครงสร้างเงินทุนวัดจากอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และตัวแปรตามคือการวางแผนภาษีที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริง ในการนำมาทำการวิเคราะห์ขั้นต้นในรูปแบบของค่าความถี่ หาค่าส่วนหรืออัตราร้อยละ วัดแนวโน้ม หาค่ามัธยฐาน ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุดต่ำสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ขั้นสูงจากการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระโครงสร้างผู้ถือหุ้น และความสามารถในการทำกำไรที่มีผลต่อตัวแปรตามคือการวางแผนภาษี ขนาดของบริษัทเป็นตัวแปรควบคุม โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการศึกษา ค่าตัวแปรสหสัมพันธ์ (Correlation) จะต้องมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง ± 1 โดย หากค่าเข้าใกล้ 1 ตัวแปรจะมีความสัมพันธ์กันสูง จะทำให้สมการมีความแม่นยำน้อยลง ค่าที่ได้ไม่ควรเกิน 0.80 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง $-1 < r < 1$ (Pearson, 1932) และวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) งานวิจัยครั้งนี้พิจารณาค่าสถิติจากระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หากค่าที่ได้ต่ำกว่าระดับนัยสำคัญแสดงถึงความสัมพันธ์กันของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งหากค่าเป็นลบแสดงว่ามีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้ามและหากค่าเป็นบวกแสดงว่าสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน โดยมีสมมติฐานการศึกษาดังนี้

สมมติฐานที่ 1

H_0 : โครงสร้างผู้ถือหุ้นครอบครัวไม่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการวางแผนภาษี

H_1 : โครงสร้างผู้ถือหุ้นครอบครัวมีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษี

สมมติฐานที่ 2

H_0 : อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ไม่มีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษี

H_2 : อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษี

สมมติฐานที่ 3

H_0 : ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษี

H_3 : ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษี

สมมติฐานที่ 4

H_0 : ผลตอบแทนต่อยอดขายไม่มีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษี

H_4 : ผลตอบแทนต่อยอดขายมีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนภาษี

สมมติฐานที่ 5

H_0 : โครงสร้างเงินทุนไม่มีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษี

H_5 : โครงสร้างเงินทุนมีอิทธิพลเชิงลบกับการวางแผนภาษี

สมการแสดงความสัมพันธ์ มีดังนี้

ทดสอบโครงสร้างผู้ถือหุ้นและความสามารถในการทำกำไรที่มีผลต่อการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และการ

ก่อสร้าง ปี พ.ศ.2560 - พ.ศ.2562 โดยทดสอบตัวแปรอิสระด้านโครงสร้างผู้ถือหุ้นที่ละ 1 ตัวแปร ด้านความสามารถในการทำกำไรแทนที่ละ 1 ตัวแปร โครงสร้างเงินทุน 1 ตัวแปรและโครงสร้างเงินทุน ตัวแปรควบคุม 1 ตัวแปร ต่อตัวแปรตาม 1 ตัวแปร

สมการที่ 1 ทดสอบโครงสร้างผู้ถือหุ้น (FAM) ความสามารถในการทำกำไร (ROS) โครงสร้างเงินทุนของบริษัท (DEBT) ต่อการวางแผนภาษี (ETR) และตัวแปรควบคุมหมวดธุรกิจในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง ปี และขนาด

$$ETR_{it} = \beta_0 + \beta_1 FAM_{i,t} + \beta_2 ROA_{i,t} + \beta_3 DEBT_{i,t} + \beta_4 Size_{i,t} + e_{i,t}$$

สมการที่ 2 ทดสอบโครงสร้างผู้ถือหุ้น (FAM) ความสามารถในการทำกำไร (ROE) โครงสร้างเงินทุนของบริษัท (DEBT) ต่อการวางแผนภาษี (ETR) และตัวแปรควบคุม ขนาด

$$ETR_{it} = \beta_0 + \beta_1 FAM_{i,t} + \beta_2 ROE_{i,t} + \beta_3 DEBT_{i,t} + \beta_4 Size_{i,t} + e_{i,t}$$

สมการที่ 3 ทดสอบโครงสร้างผู้ถือหุ้น (FAM) ความสามารถในการทำกำไร (ROS) โครงสร้างเงินทุนของบริษัท (DEBT) ต่อการวางแผนภาษี (ETR) และตัวแปรควบคุมขนาด

$$ETR_{it} = \beta_0 + \beta_1 FAM_{i,t} + \beta_2 ROS_{i,t} + \beta_3 DEBT_{i,t} + \beta_4 Size_{i,t} + e_{i,t}$$

กำหนดให้

$ETR_{i,t}$	หมายถึง	อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงของบริษัท i ปีที่ t
$FAM_{i,t}$	หมายถึง	กลุ่มผู้ถือหุ้นต่างชาติของบริษัท i ปีที่ t
$ROA_{i,t}$	หมายถึง	ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ของบริษัท i ปีที่ t
$ROE_{i,t}$	หมายถึง	ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท i ปีที่ t
$ROS_{i,t}$	หมายถึง	ผลตอบแทนต่อยอดขายของบริษัท i ปีที่ t
$DEBT_{i,t}$	หมายถึง	โครงสร้างเงินทุนของบริษัท i ปีที่ t
$Size_{i,t}$	หมายถึง	ขนาดของบริษัท i ปีที่ t
$e_{i,t}$	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อน

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษาอิทธิพลของโครงสร้างผู้ถือหุ้น ความสามารถในการทำกำไร และโครงสร้างเงินทุน ที่มีผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ระหว่างปี พ.ศ. 2560 ถึงปี พ.ศ. 2562 โดยใช้ข้อมูลจาก SETSMART มีกระบวนการวิเคราะห์ ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เพื่อวิเคราะห์สรุปลักษณะเบื้องต้นของข้อมูล จากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้วิเคราะห์ กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ประกอบด้วย 3 หมวดธุรกิจ รวม 3 ปี 99 บริษัท 295 ตัวอย่าง ข้อมูลไม่สมบูรณ์ 51 ตัวอย่าง และตัดข้อมูล Outlier 7 ตัวอย่าง เหลือข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ 84 บริษัท 237 ตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างแยกตามหมวดธุรกิจ

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา (ปี พ.ศ. 2560 – 2562)	ข้อมูลทั้งหมด	ข้อมูลที่วิเคราะห์	ร้อยละ
หมวด ธุรกิจบริการรับเหมาก่อสร้าง	66	48	20
หมวด ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์	166	131	55
หมวด วัสดุก่อสร้าง	63	58	25
รวม	295	237	100

จากตาราง 4.1 แสดงจำนวนร้อยละของบริษัทกลุ่มตัวอย่าง แต่ละหมวดธุรกิจ ในรูปแบบร้อยละจากตารางสรุปได้ว่าตัวอย่างที่นำมา ศึกษาใหม่ครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 237 ตัวอย่าง อยู่ในหมวดธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มากที่สุด จำนวน 131 บริษัท คิดเป็น ร้อยละ 55 รองลงมาเป็นหมวดธุรกิจวัสดุก่อสร้าง จำนวน 58 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 25 และหมวดธุรกิจบริการรับเหมาก่อสร้างน้อยที่สุดมีจำนวน 48 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 20

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราภาษีที่แท้จริง อัตราส่วนทางการเงิน และขนาดบริษัท

ตัวแปร	ตัวย่อ	หน่วย	Minimum	Maximum	Mean	S.D.
อัตราภาษีที่แท้จริง	ETR	ร้อยละ	0.00	36.47	15.45	7.91
อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	ROA	ร้อยละ	-15.71	24.69	5.89	6.23
อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	ROE	ร้อยละ	-55.80	69.29	7.84	13.83
อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย	ROS	ร้อยละ	-156.86	137.65	7.92	30.64
อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	DEBT	เท่า	0.03	13.42	1.50	1.43
โครงสร้างผู้ถือหุ้นแบบครอบครัว	FAM	Dummy	0	1	0.31	0.46
ขนาดบริษัท	ASSET	ล้านบาท	509.09	634733.22	30652.55	71387.65
ขนาดบริษัท (log)	SIZE	Log ₁₀	5.71	8.80	7.07	0.59

จากตาราง 4.2 พบว่าค่าค่าสถิติเชิงพรรณนาของตัวแปรตาม อัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริง มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 15.45 มีอัตราภาษีต่ำสุดร้อยละ 0 มีอัตราภาษีสูงสุดร้อยละ 36.47 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานร้อยละ 7.91

อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีค่าเฉลี่ย 7.84 เท่า มีอัตราส่วนต่ำสุด -55.8 อัตราส่วนสูงสุด 69.29 เท่าและมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 13.832 เท่า

อัตราส่วนผลตอบแทนต่อยอดขาย มีค่าเฉลี่ย 7.92 เท่า มีอัตราส่วนต่ำสุด -156.86 อัตราส่วนสูงสุด 137.65 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 30.638 เท่า

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีค่าเฉลี่ย 1.50 มีอัตราส่วนต่ำสุด 0.03 มีอัตราส่วนสูงสุด 13.42 เท่า มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.431

ขนาดบริษัทวัดจากสินทรัพย์รวมมีค่าเฉลี่ย 30,652.55 ล้านบาท ขนาดใหญ่ที่สุด 634,733.22 ล้านบาท ขนาดเล็กที่สุด 509.09 ล้านบาท และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 71,387.65 ล้านบาท

4.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยวิธีสหพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สัน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระว่ามีความสัมพันธ์กันเองหรือไม่ ค่าที่ได้ไม่ควรเกิน 0.8 หากเกิน 0.8 หมายถึงตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กัน จะไม่สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์ได้

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์เพียร์สัน กลุ่มที่ 1 (Pearson Correlation Coefficient)

ตัวแปร	ETR	ROA	DEBT	SIZE
ETR	1			
ROA	.536**	1		
DEBT	-.152*	-.303**	1	
SIZE	.291**	.161*	.272**	1

หมายเหตุ : *.** หมายถึง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์เพียร์สัน กลุ่มที่ 2 (Pearson Correlation Coefficient)

ตัวแปร	ETR	ROE	DEBT	SIZE
ETR	1			
ROE	.540**	1		
DEBT	.152*	.172**	1	
SIZE	.291**	.186**	.272**	1

หมายเหตุ : *.** หมายถึง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์เพียร์สัน กลุ่มที่ 3 (Pearson Correlation Coefficient)

ตัวแปร	ETR	ROS	DEBT	SIZE
ETR	1			
ROS	.421**	1		
DEBT	.152*	.255**	1	
SIZE	.291**	.197**	.272**	1

หมายเหตุ : *.** หมายถึง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ทั้งสามกลุ่มไม่พบว่าตัวแปรคู่ใดที่แสดงค่ามากกว่า 0.8 หมายความว่าตัวแปรอิสระ ไม่มีความสัมพันธ์กันไม่มีปัญหาเชิงเส้นในการวิเคราะห์การถดถอย

4.3 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับอัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริงโดยวิเคราะห์สมการถดถอยดเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการถดถอยของอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง

Model ROA ด้วยวิธี Enter

แหล่งความแปรปรวน	SS	d.f.	MS	F	P-Value
Regression	5182.003	4	1295.501	31.342	0.000 ^b
Residual	9589.714	232	41.335		
Total	14771.716	236			

a. Dependent Variable : ETR

b. Predictors : (Constant), ROA, FAM, SIZE, DEBT

จากตารางที่ 4.6 พบว่า F-Stat มีค่าเท่ากับ 31.342 ค่าที่ได้ Significant มีค่าเท่ากับ 0.000 แสดงว่าสมการตัวรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงมีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 อัตราส่วนมี

อิทธิพลต่อการวางแผนภาษีของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรม
อสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง

ตารางที่ 4.7 ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่ออัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง Model ROA

ค่าพยากรณ์	Unstandard		Standardized	t	Sig.	Collinearity	
	Coefficients		Coefficient			Tolerance	VIF
	B	SE	Beta				
ค่าคงที่ (Constant)	-8.819	5.215		-1.691	.092		
ครอบครัว (FAM)	-2.203	.911	-.129	-2.417	.016*	.978	1.022
ผลตอบแทนต่อ สินทรัพย์ (ROA)	.625	.074	.492	8.493	.000**	.834	1.199
หนี้สินต่อส่วนของผู้ถือ หุ้น (DEBT)	-.436	.327	-.079	-1.332	.184	.800	1.250
ขนาดบริษัท (SIZE)	3.104	.767	.231	4.049	.000**	.860	1.162
R = .592		R ² = .351		Adjusted R ² = .340			

หมายเหตุ *,** หมายถึง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยใช้วิธีการวิเคราะห์
การถดถอยพหุคูณในการทดสอบสมมุติฐาน จะได้สมการดังนี้

ตัวแปรอิสระที่มีผลต่ออัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริงสมการที่ 1

$$ETR = - 0.129FAM + 0.492ROA - 0.079DEBT + 0.231SIZE + e$$

จากตาราง 4.7 พบว่า Adjust R-Square มีค่า 0.340 แสดงว่าสมการที่ได้สามารถอธิบายความ
แปรผันของอัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริงได้ร้อยละ 34 ส่วนอีกร้อยละ 66 เกิดจากตัวแปรอื่น ๆ ที่มีอิทธิพล
ที่นอกเหนือจากตัวแปรอิสระในสมการ จากสมการที่ 1 สรุปได้ดังนี้

สัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัว มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทาง
ตรงกันข้ามกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล หมายความว่าโครงสร้างผู้ถือหุ้นที่มีผู้ถือหุ้นแบบครอบครัว
เพิ่มขึ้น 1 สัดส่วน จะวางแผนภาษีเพิ่มขึ้น ทำให้อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงลดลง ร้อยละ 0.129

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล สัมประสิทธิ์การถดถอยของอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีค่าเท่ากับ 0.492 หมายความว่าหากความสามารถในการทำกำไรที่วัดจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์เพิ่มขึ้น 1 เท่า จะวางแผนภาษีลดลง ทำให้อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.492

ขนาดของบริษัท มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในทิศทางเดียวกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของขนาดของกิจการมีค่า 0.231 แสดงว่า ขนาดของกิจการที่วัดจากสินทรัพย์รวมเพิ่มขึ้น 10,000 บาท จะวางแผนภาษีลดลงทำให้อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.231

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญ ต่ออัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการถดถอยของอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง Model ROE ด้วยวิธี Enter

แหล่งความแปรปรวน	SS	d.f.	MS	F	P-Value
Regression	5319.597	4	1329.899	32.642	0.000 ^b
Residual	9452.119	232	40.742		
Total	14771.716	236			

a. Dependent Variable : ETR

b. Predictors : (Constant), ROE, FAM, SIZE, DEBT

จากตารางที่ 4.8 พบว่า F-stat มีค่าเท่ากับ 33.642 ค่าที่ได้ Significant มีค่าเท่ากับ 0.000 แสดงว่าสมการตัวรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงมีตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่ง อัตราส่วนมีอิทธิพลต่อการวางแผนภาษีของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ตารางที่ 4.9 ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่ออัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง Model ROE

ค่าพยากรณ์	Unstandard		Standardized	t	Sig.	Collinearity	
	Coefficients		Coefficient			Statistics	
	B	SE	Beta			Tolerance	VIF
ค่าคงที่ (Constant)	-7.554	5.200		-1.453	.148		
ครอบครัว (FAM)	-2.050	.903	-.120	-2.270	.024*	.982	1.018
ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)	.276	.032	.483	8.750	.000**	.905	1.105
หนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DEBT)	-.807	.311	-.146	-2.591	.010**	.870	1.150
ขนาดบริษัท (SIZE)	3.211	.757	.239	4.24	.000**	.870	1.149
R = .600		R ² = .360		Adjusted R ² = .349			

หมายเหตุ *,** หมายถึง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

ตัวแปรอิสระที่มีผลต่ออัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริงสมการที่ 2

$$ETR = - 0.12FAM + 0.483ROE - 0.146DEBT + 0.239SIZE + e$$

ตาราง 4.9 พบว่า Adjusted R-Square มีค่า 0.349 แสดงว่าสมการที่ได้สามารถอธิบายความแปรผันของ โครงสร้างผู้ถือหุ้นที่มีสัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัว อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ขนาดของบริษัท มีความสัมพันธ์กับอัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริงได้ร้อยละ 34.9 ส่วนอีกร้อยละ 65.1 เกิดจากตัวแปรอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลที่นอกเหนือจากตัวแปรอิสระในสมการจากสมการที่ 2 สรุป ได้ดังนี้

โครงสร้างผู้ถือหุ้นที่มีสัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยโครงสร้างผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของสมการมีค่าร้อยละ -0.12 แสดงว่าการถือหุ้นของโครงสร้างผู้ถือหุ้นที่มีผู้ถือหุ้นแบบครอบครัวเพิ่มขึ้น 1 ครอบครัว จะวางแผนภาษีเพิ่มขึ้นทำให้อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงลดลงร้อยละ 0.12

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล สัมประสิทธิ์การถดถอยของอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีค่าเท่ากับ 0.483 แสดงว่าความสามารถในการทำกำไรที่วัดจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้น 1 เท่า จะวางแผนภาษีลดลงทำให้อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มขึ้น 0.483

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล สัมประสิทธิ์การถดถอยของอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าเท่ากับ -0.146 แสดงว่าหากโครงสร้างเงินทุนที่วัดจากอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้น 1 เท่าจะวางแผนภาษีเพิ่มขึ้นทำให้อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลลดลง 0.146

ขนาดของบริษัท มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในทิศทางเดียวกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของขนาดของกิจการมีค่า 0.239 แสดงว่าขนาดของกิจการที่วัดจากสินทรัพย์รวมเพิ่มขึ้น 10,000 บาท จะวางแผนภาษีลดลงทำให้อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.239

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการถดถอยของอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง

Model ROS ด้วยวิธี Enter

แหล่งความแปรปรวน	SS	d.f.	MS	F	P-Value
Regression	3573.453	4	893.363	18.508	0.000 ^b
Residual	11198.263	232	48.268		
Total	14771.716	236			

a. Derendent Variable : ETR

b. Predictors : (Constant), ROS, FAM, SIZE, DEBT

จากตารางที่ 4.10 พบว่า F-stat มีค่าเท่ากับ 18.508 ค่าที่ได้ Significant มีค่าเท่ากับ 0.000 แสดงว่าสมการตัวรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงมีตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่ง อัตราส่วนมีอิทธิพลต่อการวางแผนภาษีของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง

ตารางที่ 4.11 ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่ออัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง Model ROS

คำพยากรณ์	Unstandard		Standardized	t	Sig.	Collinearity	
	Coefficients		Coefficient			Statistics	
	B	SE	Beta			Tolerance	VIF
ค่าคงที่ (Constant)	-8.841	5.725		-1.544	.124		
ครอบครัว (FAM)	-1.043	.981	-.061	-1.063	.289	.982	1.014
อัตราผลตอบแทนต่อ							
ยอดขาย (ROS)	.085	.016	.330	5.334	.000**	.855	1.170
หนี้สินต่อส่วนของผู้ถือ							
หุ้น (DEBT)	-.807	.350	-.146	-2.307	.022*	.816	1.225
ขนาดบริษัท (SIZE)	3.560	.834	.265	4.269	.000**	.850	1.177
	R = .494		R ² = .242		Adjusted R ² = .229		

หมายเหตุ *,** หมายถึง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

ตัวแปรอิสระที่มีผลต่ออัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริงสมการที่ 3

$$ETR = - 0.061FAM + 0.33ROS - 0.146DEBT + 0.265SIZE + e$$

ตาราง 4.11 พบว่า R Square มีค่า 0.229 แสดงว่าสมการที่ได้สามารถอธิบายความแปรผันของอัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริงได้ร้อยละ 22.9 ส่วนอีกร้อยละ 77.1 เกิดจากตัวแปรอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลที่นอกเหนือจากตัวแปรอิสระในสมการจากสมการที่ 3 สรุปได้ดังนี้

โครงสร้างผู้ถือหุ้นที่มีสัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัวไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง โดยอัตราส่วนมีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของโครงสร้างผู้ถือหุ้น มีค่าเท่ากับ -0.061 แสดงว่าการถือหุ้นของโครงสร้างผู้ถือหุ้นที่มีผู้ถือหุ้นแบบครอบครัวเพิ่มขึ้น 1 ครอบครัว จะวางแผนภาษีเพิ่มขึ้นทำให้อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงลดลงร้อยละ 0.061

อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตรา ภาษีเงินได้นิติบุคคล สัมประสิทธิ์การถดถอยของอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีค่า

เท่ากับ 0.33 แสดงว่าความสามารถในการทำกำไรที่วัดจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะวางแผนภาษีลดลงทำให้อัตรารภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.33

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตรารภาษีเงินได้นิติบุคคล สัมประสิทธิ์การถดถอยของอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าเท่ากับ -0.146 แสดงว่าโครงสร้างเงินทุนที่วัดจากอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะวางแผนภาษีเพิ่มขึ้นทำให้อัตรารภาษีเงินได้นิติบุคคลลดลงร้อยละ 0.146

ขนาดของบริษัท มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในทิศทางเดียวกับอัตรารภาษีเงินได้นิติบุคคล ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของขนาดของกิจการมีค่า 0.265 แสดงว่าขนาดของกิจการที่วัดจากสินทรัพย์รวมเพิ่มขึ้น 10,000 บาท จะวางแผนภาษีลดลงทำให้อัตรารภาษีเงินได้นิติบุคคล เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.265

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การค้นคว้าอิสระนี้ได้ทำการศึกษาโครงสร้างผู้ถือหุ้นและความสามารถในการทำกำไรที่มีผลต่อการวางแผนภาษีของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง ไม่รวมบริษัทที่อยู่ในหมวดกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ระหว่างปีพ.ศ. 2560 ถึง พ.ศ. 2562 จำนวน 237 ตัวอย่าง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและทำการวิเคราะห์ข้อมูลของทุกบริษัท โดยเริ่มจากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และทดสอบสมมติฐานโดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อศึกษาโครงสร้างผู้ถือหุ้นและความสามารถในการทำกำไรที่มีผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงโดยการศึกษาครั้งนี้มีตัวแปรอิสระทั้งหมด 5 ตัว ได้แก่ โครงสร้างผู้ถือหุ้น โครงสร้างเงินทุน อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และมีตัวแปรควบคุมคือขนาดของกิจการ

จากการศึกษาตัวแปรอิสระและตัวแปรควบคุมกับการวางแผนภาษีของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างจำนวน 237 ตัวอย่าง (84 บริษัท 3 ปี) โดยทำการวิเคราะห์ 3 โมเดล คือ 1) โครงสร้างผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และขนาดของกิจการ พบว่าตัวแปรที่มีผลต่ออัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง ประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ โครงสร้างผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และขนาดของกิจการ 2) โครงสร้างผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และขนาดของกิจการ พบว่าตัวแปรที่มีผลต่ออัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง ประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ โครงสร้างผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และขนาดของกิจการ และ 3) โครงสร้างผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย อัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และขนาดของกิจการ พบว่าตัวแปรที่มีผลต่ออัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง ประกอบด้วย 3 ตัวแปร ได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และขนาดของกิจการ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยวิธีการถดถอยพหุคูณ ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามสรุปได้ดังนี้ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและการวางแผนภาษีที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริงพบว่า

โมเดลที่ 1 โครงสร้างผู้ถือหุ้นที่มีการถือหุ้นแบบครอบครัว และโครงสร้างเงินทุนที่วัดจากอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีผลต่อการวางแผนภาษีทิศทางเดียวกัน ความสามารถในการทำกำไรที่วัดจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และขนาดบริษัทที่วัดจากสินทรัพย์รวมมีผลต่อการวางแผนภาษีที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงทิศทางตรงข้ามกัน

โมเดลที่ 2 โครงสร้างผู้ถือหุ้นที่มีการถือหุ้นแบบครอบครัว และโครงสร้างเงินทุนที่วัดจากอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีผลต่อการวางแผนภาษีทิศทางเดียวกัน ความสามารถในการทำกำไรที่วัดจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และขนาดบริษัทที่วัดจากสินทรัพย์รวมมีผลต่อการวางแผนภาษีที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงทิศทางตรงข้ามกัน

โมเดลที่ 3 โครงสร้างผู้ถือหุ้นที่มีการถือหุ้นแบบครอบครัว และโครงสร้างเงินทุนที่วัดจากอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีผลต่อการวางแผนภาษีทิศทางเดียวกัน ความสามารถในการทำกำไรที่วัดจากอัตราผลตอบแทนต่อยอดขายและขนาดบริษัทที่วัดจากสินทรัพย์รวมมีผลต่อการวางแผนภาษีที่วัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงทิศทางตรงข้ามกัน

ผลจากการวิเคราะห์ โมเดลที่ 2 เหมาะสมที่จะนำมาใช้ เพราะอธิบายความได้ดีที่สุด

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาโครงสร้างผู้ถือหุ้นและความสามารถในการทำกำไรที่มีผลต่อการวางแผนภาษีของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สามารถนำผลมาอภิปราย สรุปประเด็นสำคัญตัวนี้งานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาอ้างอิงสนับสนุนและขัดแย้ง ได้ดังนี้

โครงสร้างผู้ถือหุ้นที่มีสัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัว มีผลต่อการวางแผนภาษีในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ธัญพร ตันตยวงค์ (2552) ที่พบว่าโครงสร้างผู้ถือหุ้นแบบกลุ่มครอบครัวกับความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันกับการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล ทั้งนี้ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าการที่บริษัทที่มีสมาชิกในครอบครัวถือหุ้นรายใหญ่หรือผู้บริหารจะควบคุมค่าใช้จ่าย รวมทั้งใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี เพื่อเพิ่มประโยชน์จากกระแสเงินสดและมูลค่าของกิจการ

โครงสร้างเงินทุนจากอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นทิศทางเดียวกับการวางแผนภาษี เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อาทิตยา กุลธินี (2559) ที่ศึกษา โครงสร้างเงินทุนของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าการก่อหนี้สินทำให้เกิด ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย จึงเป็นประโยชน์ต่อบริษัทที่มีความจำเป็นในการใช้เงินลงทุน เพราะมีประโยชน์ใน การนำมาหักกำไรเพื่อคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลได้อีกด้วย

ความสามารถในการทำกำไรมีความสัมพันธ์ตรงข้ามกับการวางแผนภาษี ทั้งอัตราผลตอบแทน ต่อสินทรัพย์อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นที่ และอัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย เป็นไปตาม สมมุติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อาทิตยา กุลธินี (2559) ที่ศึกษากลุ่มของบริษัทใน อุตสาหกรรมบริการ และ Bambang Setyobudi Irianto และคณะ (2017) ที่ศึกษาบริษัทที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

การวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นการเตรียมการเพื่อให้บริษัทได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี เสียภาษีอย่างประหยัดและถูกต้อง จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และ การก่อสร้าง โครงสร้างผู้ถือหุ้นที่มีลักษณะเป็นผู้ถือหุ้นที่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นแบบครอบครัวมีสมาชิกใน ครอบครัวเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่หรือเป็นผู้บริหาร ไม่ได้หมายความว่ากิจการในบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ นั้นจะมีการประหยัดค่าใช้จ่ายโดยวิธีการวางแผน แต่การศึกษากลับพบว่าเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม คือบริษัทที่ไม่ใช่ธุรกิจครอบครัวมีการวางแผนภาษี ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์ คำนึงถึงการรายงานผลกำไรชื่อเสียง การเพิ่มมูลค่าหลักทรัพย์และความมั่งคั่งมากกว่าการ ประหยัดภาษี

บริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรสูง จะมีการวางแผนภาษีลดลงทั้งอัตราผลตอบแทนต่อ สินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งอัตราผลตอบแทน ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นส่งผลต่อการวางแผนภาษีมากที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่าบริษัทที่มีขนาดใหญ่หรือมีสินทรัพย์รวมสูงจะมีการวางแผนภาษีลดลง ส่วนโครงสร้างเงินทุนพบว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นส่งผลทิศทางเดียวกันกับการวางแผน ภาษี เนื่องจากการจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนภายนอกหรือสินเชื่อโครงการ (Project Finance) จะทำให้บริษัทได้รับประโยชน์ทางภาษีเพราะมีค่าใช้จ่ายจากดอกเบี้ย จึงมีผลต่อกำไรในการคำนวณภาษี เงินได้นิติบุคคล แต่หากบริษัทมีหนี้สินน้อยจะมีค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยน้อย ส่งผลให้อัตราภาษีเงินได้นิติ

บุคคลมากขึ้น จึงเป็นประโยชน์ในพิจารณาการบริหารงานเพื่อการลงทุน และเป็นข้อมูลที่สนับสนุนให้มีนโยบายการจัดเก็บภาษี

ข้อจำกัดการวิจัย

การศึกษานี้ใช้ข้อมูลของปี พ.ศ. 2560 ภาคอสังหาริมทรัพย์โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี ปี พ.ศ. 2561 และ ปี พ.ศ. 2562 โดยรวมค่อนข้างเปราะบางจากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวลง หากมีการทำการศึกษาเรื่องเดียวในช่วงที่ภาวะเศรษฐกิจมีความแตกต่างกันก็อาจส่งผลให้ผลการศึกษาเปลี่ยนแปลงไป ในแต่ช่วงของสภาพเศรษฐกิจ

บริษัทในกลุ่มตัวอย่างแสดงข้อมูลงบการเงินโดยมีการสอบบัญชีของผู้สอบบัญชีแต่ละสำนักงานแตกต่างกัน ความเคร่งครัดในการตรวจสอบงบการเงินจึงแตกต่างกัน

5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

5.4.1 การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาการวางแผนภาษีเพียงบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ผู้ถือหุ้นรายใหญ่มีสัญชาติไทย งานวิจัยครั้งต่อไปอาจจะทำการศึกษากลุ่มอุตสาหกรรมบริการและศึกษาโครงสร้างผู้ถือหุ้นที่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติ ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรเพื่อที่เป็นข้อมูลสำหรับผู้เกี่ยวข้อง

5.4.2 การศึกษาครั้งต่อไปผู้สนใจในควรทำการศึกษาตัวแปรสำนักงานสอบบัญชี เนื่องจากการใช้สำนักงานสอบบัญชีที่มีความเคร่งครัดในการตรวจสอบงบการเงินที่แตกต่างกัน อาจส่งผลทำให้ผลการศึกษาเปลี่ยนแปลงไป

บรรณานุกรม

- กรมสรรพากร. (2555, ตุลาคม). ภาษีที่เกี่ยวข้องกับการขายอสังหาริมทรัพย์. สืบค้นจาก <https://rdsrv2.rd.go.th/landwht/landwht01.asp>
- กรัณท์รัตน์ บุญญวัฒน์ และ ศักดา มาณวพัฒน์. (2554). โครงสร้างการถือหุ้นและคุณภาพของการรายงานทางการเงิน. วารสารนักบริหาร. 31(2), 152-158.
- จารุวรรณ เอกสะพัง. (2563, มิถุนายน). การวิเคราะห์อิทธิพลของโครงสร้างผู้ถือหุ้นที่มีต่อมูลค่าข้อมูลทางบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, 5(6), 357-373.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2563, กรกฎาคม). การจัดกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจ. สืบค้นจาก https://www.set.or.th/th/regulations/simplified_regulations/industry_sector_p1.html
- ธัญพร ตันตวยรงค์. (2552). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนภาษีและความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับมูลค่าของกิจการ : หลักฐานเชิงประจักษ์จากประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ธารทิพย์ สีताल มนวิภา ผดุงสิทธิ์ สมบูรณ์ สาระพัฑฒ จิตาภรณ์ สิ้นจรรยาศักดิ์ มนต์รี ช่วยชู และประเวศ เพ็ญวุฒิกุล. (2562, สิงหาคม). การศึกษาตัวแปรค้ำกลางด้านผลประกอบการทางด้านบัญชีที่มีอิทธิพลระหว่างโครงสร้างผู้ถือหุ้น. วารสารสมาคมนักวิจัย, 24(2), 75-86.
- ธีรยุทธ์ ตันติวัดมนวิจิตร. (2549). การวางแผนภาษีอากรของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- มงคล กรัตตะนุตตะ. (2560). ข้อคิดในการวางแผนภาษีในการซื้อขายหุ้น. สืบค้นจาก https://www.dst.co.th/index.php?option=com_content&view=article&id=1687:comment-plan-tax-sell-share&catid=29&Itemid=180&lang=th
- เยาวนารถ เพ็ญธนะกุลชัย. (2552). การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านขนาดและสัญชาติของบริษัทกับระดับการวางแผนภาษีอากรในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- ศศิวิมล มีอำพล. (2546). การบัญชีเพื่อการจัดการ. กรุงเทพฯ: อินโฟเมนิ่ง.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศิริพร กาญจนสุทธิแสง. (2549). อัตราส่วนทางการเงิน : ตัวชี้วัดกลุ่มอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและ
ตกแต่งและกลุ่มอุตสาหกรรมพาณิชย์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- ศิลปพร ศรีจันทะพร. (2551). ความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างของผู้ถือหุ้นกับ
มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์. วารสารวิชาชีพบัญชี, 4(10), 26-39.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2563, ธันวาคม). กระแสทรรศน์. สืบค้นจาก [https://kasikornresearch.com/
th/analysis/k-econ/business/Pages/z3168-construcion.aspx](https://kasikornresearch.com/th/analysis/k-econ/business/Pages/z3168-construcion.aspx)
- สมศักดิ์ ประถมศรีเมฆ, กรวิภา เทียนภาสกร, จัญจลา ศิวะมาศ และ ขวัญนุช เจริญวัฒนวิญญู. (2559).
ปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง กรณีศึกษาจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. Burapa Journal of Business Management, Faculty of Management and
Tourism Burapha University, 5(1), 101-111.
- สัทยา ดันจันท์พงศ์. (2557 สิงหาคม). ศึกษาอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อการวางแผนภาษี
ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารวิชาชีพบัญชี, 10(28),
5-18.
- สัทยา ดันจันท์พงศ์ และ ดร.รัชเนีย บังเมฆ. (2560 มีนาคม). อิทธิพลของคณะกรรมการบริษัท
คณะกรรมการตรวจสอบ และโครงสร้างการถือหุ้นที่มีผลต่อการวางแผนภาษี : หลักฐานเชิง
ประจักษ์จากประเทศไทย. วารสารวิชาชีพบัญชี, 13(37), 29-44.
- สัทยา ดันจันท์พงศ์, ดลยา ไชยวงศ์ และพัทธยศ เดชศิริ. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผย
ข้อมูลรายงานการพัฒนาความยั่งยืนกับการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาด
หลักทรัพย์ MFU Connexion, 7(2), 273-295.
- สุเทพ พงษ์พิทักษ์. (2561, มกราคม). การวางแผนภาษีอย่างไร ให้ธุรกิจยั่งยืน. ความรู้เกี่ยวกับธุรกิจ.
สืบค้นจาก [https://sme.ktb.co.th/sme/productListAction.action?command=getDetail
&cateMenu=KNOWLEDGE&catelid=9&itemId=135](https://sme.ktb.co.th/sme/productListAction.action?command=getDetail&cateMenu=KNOWLEDGE&catelid=9&itemId=135)
- เส้นทางนักลงทุน. (2563, มิถุนายน). 2 หุ่น Top Pick 'อสังหาฯ'. สืบค้นจาก [www.kaohoon.com/
content/370857](http://www.kaohoon.com/content/370857)

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อรรถชัย เตชะลปนรัศมี. (2549). อัตราส่วนทางการเงิน : ตัวชี้วัดกลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มอุตสาหกรรม
ธุรกิจการเงินและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ. (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- อัจฉรา ปวงปิ่น. (2550). อัตราส่วนทางการเงินด้านสินทรัพย์: ตัวชี้วัดกลุ่มอุตสาหกรรม กรณีศึกษา
บริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง และอุตสาหกรรมพาณิชย์ซึ่งจดทะเบียนในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- อาทิตยา กุลธิณี (2559). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (การค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย).
- Aminah, Chairina and Yohana Yustika Sari. (2017, December). The Influence of Company
Size, Fixed Asset Intensity, Leverage, Profitability, and Political Connection To Tax
Avoidance. *AFEBI Accounting Review (AAR)*, 2(2), 30-43.
- Bambang Setyobudi Irianto, Yudha Aryo Sudiby, & Abim Wafirli S.Ak. (2017,
December). The Influence of Profitability, Leverage, Firm Size and Capital
Intensity Towards Tax Avoidance. *International Journal of Accounting and
Taxation*. 5(2), 33-41.
- Dyren, S.D., Hanlon, M., and Maydew, E.L. (2006). *Long-Run Corporate Tax
Avoidance*. Retrieved from December 25, 2010, [http://papers.ssrn
from.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1017610](http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1017610)
- Hanlon, M., Mills, L.F., & Slemrod, J.B. (2005). An empirical examination of corporate tax
noncompliance. *Ross School of Business Paper No. 1025*. Retrieved from SSRN:
<https://ssrn.com/abstract=891226> or <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.891226>
- Hoffmann. (1961). The theory of tax planning. *The Accounting Review*, 36(2), 274-281.
- Jensen and Meckling M. C. and W. H. Meckling. (1976). Theory of the firm: Managerial
behavior, agency cost and ownership structure. *Journal of Financial Economics*,
3(4), 305-360.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- La Porta, R., Lopez-de-Silanes, F., Shleifer, A., & Vishny, R. (2000). Investor protection and corporate governance. *Journal of Financial Economics*, 88(3), 3-27.
- Masripah, Vera Diyanty, Debby Fitriasari. (2016). Controlling Shareholder and Tax Avoidance: Family Ownership and Corporate Governance. *International Research Journal of BUSINESS STUDIES*, 8(3), 167-180.
- Modigliani, F., & Miller, H. M. (1958). The cost of capital corporation finance and the theory of investment. *The American Economic Review*, 48(3), 264-297.
- Pearson, E. S. (1932). The test of significance for the correlation coefficient: Some further results. *Journal of the American Statistical Association*, 27(180), 424-426.
- Shella Ann, Adler Haymans Manurung. (2019, March). The Influence of Liquidity, Profitability, Intensity Inventory, Related Party Debt, And Company Size To Aggressive Tax Rate. *Archives of Business Research*, 7(3), 195-115.
- Shuping Chen, Xia Chen, Qiang Cheng, Terry Shevlin. (2008, November). Are Family Firms more Tax Aggrax Aggressive than Non-family Firms?. *Journal of Financial Economics*. 91(1), 41-61.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตารางสถิติที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
ภาษาที่แท้จริง	237	.00	36.47	15.4532	7.91151
อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	237	-15.71	24.69	5.8860	6.23023
อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	237	-55.80	69.29	7.8396	13.83239
อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย	237	-156.86	137.65	7.9155	30.63756
หนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	237	.03	13.42	1.4988	1.43053
ครอบครัว	237	0	1	.31	.464
สินทรัพย์	237	509093.10	634733228.00	30652550.9648	71387652.57025
Valid N (listwise)	237				

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยแปลงข้อมูลเป็นลอการิทึม

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
ภาษีที่แท้จริง	237	.00	36.47	15.4532	7.91151
อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	237	-15.71	24.69	5.8860	6.23023
อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	237	-55.80	69.29	7.8396	13.83239
อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย	237	-156.86	137.65	7.9155	30.63756
หนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	237	.03	13.42	1.4988	1.43053
ครอบครัว	237	0	1	.31	.464
สินทรัพย์	237	509093.10	634733228.00	30652550.9648	71387652.57025
ขนาดบริษัท	237	5.71	8.80	7.0670	.58846
Valid N (listwise)	237				

3. การทดสอบสมมติฐานด้วยวิธีสหสัมพันธ์ (Coefficient Correlations) Model ที่ 1

Correlations

		ภาษีที่แท้จริง	อัตราผลตอบแทน ต่อสินทรัพย์	หนี้สินต่อส่วน ของผู้ถือหุ้น	ขนาด บริษัท
ภาษีที่แท้จริง	Pearson	1	.536**	-.152**	.291**
	Correlation				
	Sig. (1-tailed)				
	N	237	237	237	237
อัตราผลตอบแทน ต่อสินทรัพย์	Pearson	.536**	1	-.303**	.161**
	Correlation				
	Sig. (1-tailed)				
	N	237	237	237	237
หนี้สินต่อส่วน ของผู้ถือหุ้น	Pearson	-.152**	-.303**	1	.272**
	Correlation				
	Sig. (1-tailed)				
	N	237	237	237	237
ขนาดบริษัท	Pearson	.291**	.161**	.272**	1
	Correlation				
	Sig. (1-tailed)				
	N	237	237	237	237

** . Correlation is significant at the 0.01 level (1-tailed).

4. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ด้วยวิธี Enter Model ที่ 1

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	ขนาดบริษัท, ครอบครั้ว, อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์, หนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ^b	.	Enter

a. Dependent Variable: ภาษีที่แท้จริง

b. All requested variables entered.

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.592 ^a	.351	.340	6.42923

a. Predictors: (Constant), ขนาดบริษัท, ครอบครั้ว, อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์, หนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	5182.003	4	1295.501	31.342	.000 ^b
	Residual	9589.714	232	41.335		
	Total	14771.716	236			

a. Dependent Variable: ภาษีที่แท้จริง

b. Predictors: (Constant), ขนาดบริษัท, ครอบครั้ว, อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์, หนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	-8.819	5.215		-1.691	.092		
ครอบครัว	-2.203	.911	-.129	-2.417	.016	.978	1.022
อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	.625	.074	.492	8.493	.000	.834	1.199
หนี้สินต่อส่วนของผู้ออกหุ้น	-.436	.327	-.079	-1.332	.184	.800	1.250
ขนาดบริษัท	3.104	.767	.231	4.049	.000	.860	1.162

a. Dependent Variable: ภาษีที่แท้จริง

5. การทดสอบสมมติฐานด้วยวิธีสหสัมพันธ์ (Coefficient Correlations) Model ที่ 2

Correlations

		ภาษาที่แท้จริง	อัตราผลตอบแทน ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	หนี้สินต่อส่วน ของผู้ถือหุ้น	ขนาด บริษัท
ภาษาที่แท้จริง	Pearson	1	.540**	-.152**	.291**
	Correlation				
	Sig. (1-tailed)				
	N				
อัตราผลตอบแทน ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	Pearson	.540**	1	-.172**	.186**
	Correlation				
	Sig. (1-tailed)				
	N				
หนี้สินต่อส่วน ของผู้ถือหุ้น	Pearson	-.152**	-.172**	1	.272**
	Correlation				
	Sig. (1-tailed)				
	N				
ขนาดบริษัท	Pearson	.291**	.186**	.272**	1
	Correlation				
	Sig. (1-tailed)				
	N				

** . Correlation is significant at the 0.01 level (1-tailed).

6. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ด้วยวิธี Enter Model ที่ 2

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	หนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น, ครอบครั้ว, อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น, ขนาดบริษัท ^b	.	Enter

a. Dependent Variable: ภาษีที่แท้จริง

b. All requested variables entered.

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.600 ^a	.360	.349	6.38294

a. Predictors: (Constant), ขนาดบริษัท, ครอบครั้ว, อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น, หนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

ANOVA^a

Model	Sum of Squares	Df	Mean Square	F	Sig.
1 Regression	5319.597	4	1329.899	32.642	.000 ^b
Residual	9452.119	232	40.742		
Total	14771.716	236			

a. Dependent Variable: ภาษีที่แท้จริง

b. Predictors: (Constant), ขนาดบริษัท, ครอบครั้ว, อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น, หนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	-7.554	5.200		-1.453	.148		
ครอบครัว	-2.050	.903	-.120	-2.270	.024	.982	1.018
อัตราผลตอบแทนต่อ ส่วนของผู้ถือหุ้น	.276	.032	.483	8.750	.000	.905	1.105
หนี้สินต่อส่วนของผู้ ถือหุ้น	-.807	.311	-.146	-2.591	.010	.870	1.150
ขนาดบริษัท	3.211	.757	.239	4.242	.000	.870	1.149

a. Dependent Variable: ภาษีที่แท้จริง

7. การทดสอบสมมติฐานด้วยวิธีสหสัมพันธ์ (Coefficient Correlations) Model ที่ 3

Correlations

		ภาษีที่แท้จริง	อัตราผลตอบแทน ต่อยอดขาย	หนี้สินต่อส่วน ของผู้ถือหุ้น	
ภาษีที่แท้จริง	Pearson	1	.421**	-.152**	.291**
	Correlation				
	Sig. (1-tailed)				
	N				
อัตราผลตอบแทน ต่อยอดขาย	Pearson	.421**	1	-.255**	.197**
	Correlation				
	Sig. (1-tailed)				
	N				
หนี้สินต่อส่วน ของผู้ถือหุ้น	Pearson	-.152**	-.255**	1	.272**
	Correlation				
	Sig. (1-tailed)				
	N				
ขนาดบริษัท	Pearson	.291**	.197**	.272**	1
	Correlation				
	Sig. (1-tailed)				
	N				

** Correlation is significant at the 0.01 level (1-tailed).

8. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ด้วยวิธี Enter Model ที่ 3

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	ขนาดบริษัท, ครอบครั้ว, อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย, หนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ^b	.	Enter

a. Dependent Variable: ภาษีที่แท้จริง

b. All requested variables entered.

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.492 ^a	.242	.229	6.94754

a. Predictors: (Constant), ขนาดบริษัท, ครอบครั้ว, อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย, หนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	3573.453	4	893.363	18.508	.000 ^b
	Residual	11198.263	232	48.268		
	Total	14771.716	236			

a. Dependent Variable: ภาษีที่แท้จริง

b. Predictors: (Constant), ขนาดบริษัท, ครอบครั้ว, อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย, หนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	-8.841	5.725		-1.544	.124		
ครอบครัว	-1.043	.981	-.061	-1.063	.289	.986	1.014
อัตราผลตอบแทน ต่อยอดขาย	.085	.016	.330	5.334	.000	.855	1.170
หนี้สินต่อส่วนของ ผู้ถือหุ้น	-.807	.350	-.146	-2.307	.022	.816	1.225
ขนาดบริษัท	3.560	.834	.265	4.269	.000	.850	1.177

a. Dependent Variable: ภาษีที่แท้จริง

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล จรรยา ครองบุญ
วัน เดือน ปีเกิด 3 มิถุนายน 2527
ที่อยู่ 30 หมู่ 4 ตำบลคู้้งลาน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
การศึกษา ปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาวิชาการบัญชี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์พระนครศรีอยุธยา วาสுகกรี
เบอร์โทรศัพท์ 087-5536980
อีเมล janya_k@mail.rmutt.ac.th

